Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐỌC SỐNG NGHĨ HÔM NAY :

KIỂM-DUYỆT ƠI, CHÀO BÀ ! « BUỒN ƠI, CHÀO MI ! »

● Bút của TRẦN-DẠ-TỪ

Thử mổ xẻ cá nhân ông Tr.v. Hươ ng!

● Từ nỗi đau khổ của công dân Trần-văn-Hương, Đô Trưởng Trần - văn - Hương, Thủ Tướng Trần-văn-Hương, tới tình hình hiện nay ?

BIỂU tình, xô xát, bãi khóa, loạn loạn, giới nghiêm. Rồi đêm tối đăng đặc. Rồi nhiều con đường cấm, những cuộn thép gai sáu sáng trong, những tiếng còi rên rỉ, khuya khoắt...

Qua những thứ kể trên, lác nay, người ta đã ít nhớ tới nhiều nhất, tất nhiên phải là ông Thủ Tướng Trần văn Hương.

Ông Hương đang được nhớ tới nhiều lắm.

Riêng kẻ viết bài này, giờ phút này—13 giờ 45 phút đêm 25-11—cũng đang nhớ tới ông Hương.

Nhớ lắm, nhưng không phải là đi hình dung ra dáng cui hay ăn huộc. Mà là để hình dung ra một cái mà ông Hương đang có, như gì ai nghĩ tới.

Có đó, chính là nỗi đau khổ của ông. «Nỗi đau khổ của công dân Trần văn Hương, Đô Trưởng Trần văn Hương, Thủ Tướng Trần văn Hương».

Những nỗi đau khổ của ông Hương mà kẻ viết bài này đã liều mạng vạch xét sau đây, xét ra có liên quan tới lịch sử khốn đốn của chúng ta nhất là với thời sự trong những ngày gần đây, không ít.

NHỚ tới ông Hương, nhất là nhớ tới đôi cui và lựu đạn cay đe luận thường hay nhỏ luôn tới ông Diệm.

So sánh ông Hương với ông Diệm là bậy. Bậy lắm. Bậy ở chỗ cái đau khổ mang Hương đang chịu.

Ông Diệm sinh ra để là cái Âu, lớn lên lại làm quan to, rồi tự thành «chí sĩ» Cây nghiệp cách mạng của nhà «chí sĩ» Ngô này, nhìn kỹ, trông có «bao nhiêu ông là gốc nơi quê người» thật, nhưng «quê người» đây là thứ quê có tự do, có nơi ăn hạnh phúc.

Ông Hương, ngược lại, sinh ra mộc mạc, lớn lên làm một nhà giáo bình dị, rồi mới thành nhân sĩ.

Sự nghiệp của nhà nhân sĩ hợ Trần này, tuy không có «bao nhiêu ông là gốc nơi quê người» mà được nhưng ở ở quê nhà thật, nhưng quê đây lại là thứ quê xô lở cơ cực, thống khổ. Đó là điểm khác biệt thứ nhất giữa hai ông.

Điểm khác biệt thứ hai là ông Diệm còn được tuổi chục đấy là không bận bịu vợ con.

Ông Hương ngược lại, có vợ có con rất cẩn thận.

Một người phải «nuôi vợ, nuôi con—trong bần bách cơ cực của cái nước Việt Nam khốn nạn này mà giữ được đạo đức. Cái đạo đức ấy, ai cũng biết là nó quí hơn cái đạo đức của kẻ một thân một mình, ăn no ngủ kỹ ở Ba Lê nhiều lắm.

(Xem tiếp trang 4)

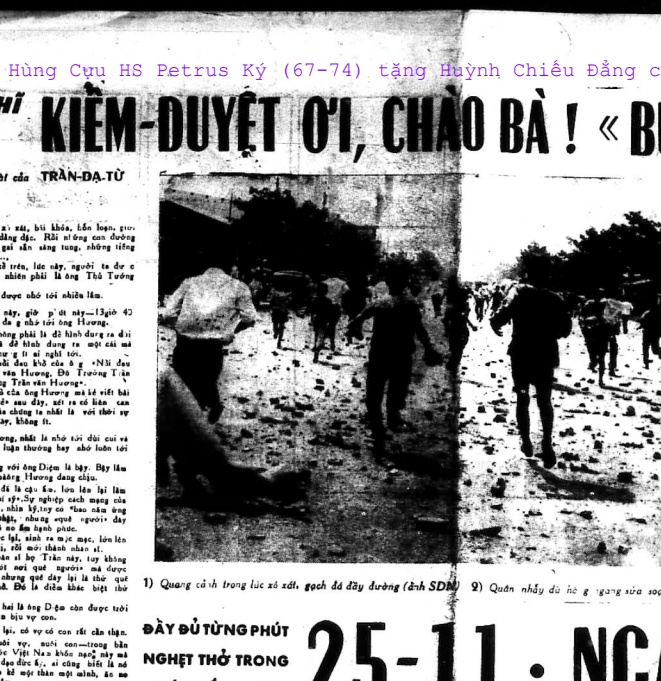

1) Quang cảnh trong lúc xô xát, gạch đá đầy đường (ảnh SDN) 2) Quân nhẩy dù hè g ngang sửa soạn lựu đạn cay. 3) Một thanh niên bị cảnh sát chiến đấu bắt được (ảnh Đỗ Thịnh)

ĐẦY ĐỦ TỪNG PHÚT NGHẸT THỞ TRONG NƯỚC MẮT và MÁU:

25-11 : NGÀY DÀI NHỨT !

Những chiếc vỏ chuối tung ra từ buổi trưa ngày 22-11-64 đang tiếp tục đưa chúng ta trượt chân vào một hoàn cảnh khó khăn tủi cực. Chính phủ tân lựu đạn cay. Nhân dân tôn nước mắt. Và tất cả chúng ta, dân tộc Việt Nam, đang tôn xương máu ngay giữa đô thành, vì những chiếc vỏ chuối vô lý ấy. Nó đã đưa chúng ta đến buổi chiều 22-11 ở Dinh Gia Long đầy nước mắt. Đưa đến cuộc sô xát Nguyễn Trãi—Nguyễn Trường Tộ trưa 23-11. Đưa đến mưa gạch đá ở Lê Quý Đôn, đưa đến bãi khóa ở Pétrus Ký sáng 24-11 và... 25-11-64 đưa đến cuộc bãi khóa đẫm máu Hồng Lạc.

VŨ-DZŨNG, DUY-SINH *trình bày*

Bãi khóa

Cùng với Cao Thắng, Bà Đề bãi khóa. Nhưng cuộc bãi khóa Hồng Lạc là thê thảm hơn cả.

Sáng 25-11. Đường Trần quốc Tuấn bị cô lập. Học sinh Hồng Lạc bắt đầu bãi khóa từ sáng sớm. Khẩu hiệu, biểu ngữ, bảng đen ghi nguyện vọng :

8g30 : Công trường đang lạt. Người chiếc khóa, còn thêm cả xe đạp chặt lin chân lối. Học sinh Hồng Lạc lên lầu, lên sả thượng, phất cờ, reo hò, bò khẩu hiệu, trương biểu ngữ. Một số học sinh tự tập dưới công trường bị cảnh sát đến vây cản giải tán và dẫn mấy học sinh đi. Trong khi đó học sinh trên lầu vẫn reo hò đã đảo.

Mưa gạch đá

10g20 : Một chiếc xe Dodge 4 chở đầy lính dù đến. Học sinh ném đá xuống và hô :

— Lúc này, học sinh đã chạy xuống đường, vừa ném vừa đuổi theo chiếc xe. Người trên xe bắt chạy xuống Quốc Gia Hành Chánh. Học sinh đuổi theo, nhưng lính leo rào chuồn mất. Học sinh chiếm được chiếc xe.

10g35 3 chiếc xe cảnh Sát CĐ, đến. Học sinh trên lầu ném thấy. Mưa đá rào rào.

Chiến trận dàn sẵn

10g50 Kể từ giờ phút này, ngã ba Trần Quốc-Toản — Cao Thắng đã trở thành bãi chiến trường. Hai bên dàn sẵng chiến đấu. Một đơn vị nhẩy dù tràng bị bắng AM 15, lựu đạn cay và mặt nạ. Quân Đội. Nhảy dù dàn hàng ngang gần ngã ba, ngã đi xả Le Văn Duyệt.

Lên mặt nạ, lưỡi lê sẵn sàng địa lệnh.

11g10 Một xe CSCĐ đi từ ngã Chợ Lớn sang, mưa đá lại rào rào. Xe Cảnh Sát C.S. nằm trap trong xe.

XEM TIẾP 1 TRANG 4

QUỐC-TRƯỞNG Phan-khắc-Sửu ĐÃ CẤP TỐC về Saigon

SAIGON. — Theo một nguồn tin đáng tin cậy Quốc Trưởng thăm viếng miền Trung trong ba ngày như đã dự định (24 đến 26-11) nhưng có lẽ tình hình ở Saigon xảy nhiều vụ lộn xộn liên tiếp nên Quốc Trưởng đã vội vàng trở về hồi tối qua 25 11.

Người ta sợ mong sự về sớm của Quốc Trưởng ở Saigon sẽ làm lắng dịu một phần nào bầu không khí quá căng thẳng mà viễn ảnh không mấy tối đẹp.

Số 11 ● Năm thứ 2 ● Bộ mới Thứ Sáu 27-11-64 (24-10 Â.L.)

SỐNG nhựt-báo

Chủ nhiệm, Chủ bút CHU-TỬ Tổng thư ký ĐẶNG-GIAO

Tòa soạn Trị sự : 55A Hồ-xuân-Hương ✆ Điện thoại : 95.593

25-11-1964 SAIGON DÀI NHỨT

GIỚI - NGHIÊM khắp Saigon -- Gia-Định

KÉO DÀI THÊM BỐN TIẾNG NỮA

Các trường Trung, Tiểu, Đại Học phải đóng cửa đến khi có lệnh mới

Ngày 25-11-64 (SDN) Giờ giới nghiêm vùng Saigon-GiaĐịnh kéo thêm 4giờ nữa từ 13giờ đêm đến 5 giờ sáng thay vì 1 giờ đến 4 giờ sáng đã thích ứng với tình thế hiện tại.

Những biện pháp khác cũng được đem ra áp dụng như:

— Kiểm soát sự phân phát lương thực.

— Tự gia bị xét bất cứ giờ nào.

— Sẽ bắt giam hết mọi phần tử phản dân tộc.

— Cấm bãi khóa kể cả học sinh sinh viên.

— Cấm biểu tình và tụ họp nơi công cộng phá hoại trật tự quốc gia.

— Kiểm duyệt các báo chí, tạp chí, ca nhạc, ca kịch phim ảnh.

— Cấm chỉ giấu các tài liệu có hại cho an ninh quốc gia.

— Kiểm soát giao thông.

— Thiết quân luật.

— Tất cả mọi sự chống đối phá hoại an ninh công cộng đều bị xử tại tòa án quân sự và mọi bản án sẽ được thi hành cấp tốc theo sự đòi hỏi của tình thế.

— Những phần tử phá hoại, những phần tử lăng đoạn nền kinh tế, nếu là Cộng Sản sẽ bị xử ngay tực khắc, không cho đến một hình đình khác.

Tòa án quân sự phải xử cấp tốc phạm nhân. Không có chống án hoặc ân giảm.

Trường học sẽ đóng cửa

Tòa Đô Chính ra lệnh đóng cửa hết cả trường cho đến ngày có lệnh mới. Các Hiệu trưởng cũng tự đều phải tuyệt đối tuân hành.

Các địa phương sẽ giới nghiêm tùy theo tình trạng từng nơi để áp dụng.

Hôm qua tại Đài phát thanh Nam-Vang : Sài-Hà-Nức đã lớn tiếng huyênh-hoang :

SẼ KÝ-KẾT VỚI HỒ-CHÍ-MINH và tên Nguyễn-Hữu-Thọ

(PHNOM PENH) ngày 25-11-64.— Sihanouk tuyên bố ngày hôm nay 26-11 là ông sẽ qua Bắc Kinh để nối chuyện với Bắc Việt và các phần tử chiến đấu của Việt Cộng tại miền Nam.

Cuộc hội luận tiến có thể đưa đến việc Cam Bốt thừa nhận Bắc Việt như Cam Bốt thường đưa và thừa nhận luôn cả chính phủ mà «Đặt tên giải phóng miền Nam». Sihanouk lớn tiếng tuyên bố với Kmer như vậy. Bản tuyên ngôn đại ý là nếu việc thảo luận đại diện biểu bằng lợi, Sihanouk sẽ ký kết với Hồ Chí Minh lãnh tụ Cộng sản miền Bắc và Nguyễn hữu Thọ, chủ tịch Mặt trận Giải phóng Miền Nam. Sihanouk không nói rõ kế hoạch nhưng hai điểm trên đây nêu rõ ý định đến tối của Sihanouk.

XEM TIẾP 2 TRANG 4

Bạn đã làm gì cho 2 triệu đồng bào ruột thịt của ta ở Miền Trung chưa ?

XEM TIẾP 3 TRANG 4

Sau các vụ lộn xộn BĐ. Thích-hộ-Giác tuyên bố :

GIỜ PHÚT NÀY Thủ tướng HƯƠNG phải hoàn-toàn chịu trách-nhiệm *trước lịch-sử và dân-tộc*

SAIGON (ĐT) — Ngay sau khi các cuộc xô xát diễn ra nhiều đợt liên tiếp ngày 25 tháng 11-64 giữa Cảnh Sát Chiến đấu và số đông TN, SV, HS và đồng bào trên đường Trần quốc Tuấn, trước Việt Nam Quốc Tự - Đại đức Thích hộ Giác có tiếp xúc thân mật cùng 1 số người tại văn phòng VHĐ.

Trong cuộc tiếp xúc này, Đại đức Thích Hộ Giác đã tuyên bố minh định lập trường của Giáo hội Phật giáo không thể nào im hơi lặng tiếng trước cảnh ... đã lâm cho công ... ty tan, như vậy ... Phan khắc Sửu cũng mang trọng tội với Quốc gia Dân tộc ».

Hiện thất thiểu đi trên đường Hồng Thập Tự trong đêm Giới Nghiêm. Trẻ con cười nói chạy theo sau.

Hắn bước. Hắn cười. Hắn nhảy nhót. Tay chân múa may.

Tôi gặp hắn tất cả 4 lần trong ngày Saigon đổ máu.

●

Đầu trọc. Cổ trần. Một thanh gỗ trên tay. Hắn đứng trước rào thép gai của học sinh đang ra ở ngã ba Cao Thắng-Trần Quốc Toản mũa may. Thình thoảng do thống gây vỡ phía Cảnh sát Chiến đấu đe dọa, chửi bới.

Hắn tiếp tay đổ sang trước rào. Hắn cười. Hắn giận. Lửa chân lên. Hắn nhẩy bật trong khói, trong bụi bay từ những bước chân của Cảnh sát Chiến Đấu chạy tới.

●

Đầu trọc. Cổ trần. Bê bết máu. Hắn lại bị ném ra trong tay cảnh sát.

XEM TIẾP 3 TRANG 4

● ĐI
● VỀ
● ĐÂU ?

(Một nhân vật trong biến - cố 25.11-64)

VŨ-DZŨNG

Nhận xét về thái độ chính phủ Hương, Đại đức quả quyết : «Nếu chính phủ Trần văn Hương không thừa thời giải quyết thỏa mãn các nguyện vọng chính đáng của toàn thể Nhân dân, thì sẽ gánh lấy nhiều thảm bại đau thương, nghĩa là đi từ đổ vỡ này đến đổ vỡ khác.»

Riêng đối với thái độ im lặng của Quốc-Trưởng Phan khắc Sửu, Đại đức Hộ Giác tuyên bố : «Nhà cách mạng lão thành Phan khắc Sửu, đã từng chịu đựng biết bao sự đàn áp đã man của chế độ độc tài Nhu Diệm, đến nay trong trách vụ Quốc Trưởng.

AO-THẢ'V.iT

CHIẾN DỊCH « BỜ CỜ LỜ » LÀ GÌ ?

Trong số báo ngày qua, Sống có cho in một bảng tít 8 cột, nguyên văn là « *chiến dịch BCL đang bắt mất Thủ tướng Hương !* » người Việt Nam vốn giàu tưởng tượng và đa nghi. Thế là khi báo phát hành xong, ba tiếng « BCL » liền được bàn tán, suy luận ra đủ thứ. Có bạn hăng say tố cáo Cần lao quá, thấy tiếng « chiến dịch BCL » liền đoán luôn là chiến dịch « Bỏ Cần Lao ».

Nhiều bạn đọc khác của Sống, vốn có thói tính thân chịu chơi, liền vớ lấy ba chữ B.C.L. mà đoán đại ra đủ thứ động tự rùng rợn đến nỗi Ao Thả Vịt cũng bất ngán, không dám viết lại. Tại bài thay bạn đọc cứ mỗi lần đoán được cho ba chữ « b c l » một cái nghĩa lại gọi một cú điện thoại cho tòa soạn, báo hại anh em nghe và nói bất trợp hụng luôn.

A. T. V. thấy tình trạng này hoàng quá, liền « sạc » cho Đông Giao một trận. Thì ra, nguyên văn cái tít 8 cột tại ac kể trên, đây đủ từng tiếng một, là thế này : « chiến dịch « báo cáo lao » đang bịt mất Thủ tướng Hương ». Chỉ vì cái tít dài quá, 8 cột bao không đủ chỗ sắp, thành thử anh em tòa soạn mới rút bớt chữ đi, bằng cách viết tắt luôn ba tiếng «báo cáo lao» thành « b, c, l ».

Bài viết in dưới cái tít bí mật kể trên cũng có nhắc tới chiến dịch báo cáo lao, nhưng vì đi bạn đọc không nhận ra chỉ là vì không đọc kỹ đầy thôi.

Thật là cái chiến dịch « bỏ cờ lờ » gây người !

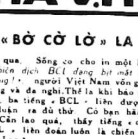

SỐNG nhựt-báo nghĩ và viết trong đêm giới nghiêm • Sống nghĩ và viết trong đêm giới

● **CHU TỬ—BUỒN ƠI CHÀO MI**

Tôi ở tòa báo và lúc 9 giờ đêm. Tôi vẫy cái xe taxi thứ nhất người tài xế lắc đầu chạy thẳng! Tôi vẫy cái xe taxi thứ hai. Cũng lắc đầu! Tôi chống gậy, leo lên một chiếc xích lô đạp. Ông xích lô già, vớp đạp vừa lắm bảo : «Bẩm tính gì mà biểu tình hoài». Rồi đột nhiên, ông hỏi tôi : «Xin lỗi ông, ông người Bắc hay người Nam». Tôi thấy đau xót đến tận cùng gan ruột. Tôi ngậm miệng không trả lời ông. Im gió. Về tới nhà, tôi thấy trên bàn một tấm hình của họa sĩ Vũ Hối—giải thưởng danh dự Kennedy vừa ở miền Trung về gửi tặng—tấm hình chụp một cặn trầu năm chết thẳng cẳng bên lần nước, bung phềnh lên, vì no nước. Tôi đi rửa, với hình ảnh con trâu «chết vì nước» suốt đêm, tôi thao thức. 6 giờ sáng, tôi lên tòa soạn. Cầu đầu tiên tôi nói với anh em là «Xin Công ai bắc Đăng. Xin giữ mồm, giữ miệng. Anh Đặng Giao làm ơn cho đăng cái hình con trâu chết vì nước để tặng độc giả, chính phủ và các tôn giáo v.v. và nhớ anh cho chạy «slogan» hôm nay :

«Kiêm duyệt ơi! Chào bà! Buồn ơi, Chào mi».

CÁO LỖI

Vì chiếu bài và tin cần phải trình bày cùng bạn đọc nên tạm gác bài «Những thắc mắc thời đại» I kỳ. Thành thật cáo lỗi.

● **TRẦN DẠ TỪ—ĐI TÌM NỖI HÂN HOAN TRONG ĐÊM TỐI TUYỆT VỌNG !**

Chúng tôi không ngạc nhiên trước những biến cố đau đớn hiện nay.

Hôm thứ tư tuần rồi, sau khi cơn bão rớt đã rời Saigon, uống xong một ly cà phê sữa lúc 6 giờ sáng, tôi lần đường ra đau.

Cô người bạn thương, tôi, đọc tin, sắp sửa tới thăm tôi thì gặp Phạm Duy. Anh Duy nói : «chúng nó mà đau nữa gì. Chắc thầy viết chửi thì in hộ đó quá, sự, muốn rướng lại nên cố cậu bên ấm cho gì».

Nhưu bạn khác cũng nghĩ như anh Duy, và nghĩ vậy thật con cho chúng tôi, anh ở chỗ tuy có một vài loạt bài của Sống, vì thấy tình hình bi thảm quá mau đã phân giác lại, nhưng thực tình không đến nỗi vô cùng. Lẽ thế, người đau ốm đành hợi được tình hình nhảy hơn là người khoẻ.

(Xem tiếp trang 4)

VŨ DZŨNG — Bao giờ con trở về

« Mẹ ơi ! Con là con của mẹ »

Tiếng kêu trong máu và nước mắt của một thanh niên

Máu từ trên đầu chảy xuống. Nước mắt cũng chảy xuống. Trên những bước xiêu vẹo, trên gạch đá bừa bãi, trên gây gộc ngổn ngang, người thanh niên vùng vẫy trong tay mấy người cảnh sát.

Máu chảy xuống. Nước mắt chảy xuống. Mẹ ơi ! Con là con của mẹ. Mẹ ở đâu ? Mẹ đã bỏ con hay con bỏ mẹ ? Không, không, mẹ không bỏ con. Chỉ có các con bỏ mẹ. Những đứa con đang mất mẹ trong lửa, trong khói, trong máu. Những đứa con chưa và được với mẹ. Gây gộc, gạch đá trên đường, khói cay trên không, đã ngăn bước con về.

Mẹ ơi ! Việt Nam. Mẹ chây chúng con. Bao giờ các con mới trở về với mẹ !

★ **ĐẶNG GIAO—NHẮC NHỞ NHAU TRONG TÂM TÔI**

Tất cả đang bất lực.

Các lãnh tụ bất lực với tin đồn, đảng viên. Và chính trong mất ngược sức mạnh ý thức lại đang bất lực trước con cuồng nộ của tình cảm.

Chúng ta vậy đó nhưng chúng ta lại cần nhắc nhở nhau phải cố gắng, vì chúng ta phải sống.

Bao lại bị kiểm duyệt. Sẽ có những khoảng đục trắng, bôi đen. Nhưng chúng tôi vẫn cầm bút. Vì không thể chối từ sự có mặt của mình, trong giai đoạn xương máu này.

Trong bóng đêm tâm tối của lịch sử, ở cuối đường, sự thật vẫn chỏ dợi.

Bằng mọi sức lực còn lại. Chúng tôi đi tới sự thực đó.

● **DUY SINH—TOÀN DÂN ĐI TRONG ĐÊM**

Những khuôn mặt tối ám, những nào đường tối ám, những hiện tại mù mịt, những trong lại kin bung. Toàn dân đi trong đêm, đã nước đi trong đêm. Tất cả các biến cố, các sự kiện xảy ra trong 3 ngày qua đã vượt khỏi tầm suy luận, vượt khỏi trí tưởng tượng của mọi người.

Khói mù trời, nước mắt ngào lòng. Trong những cuộc xô xát đẫm máu đã đã có lựu đạn nổ, trái lựu đạn vô danh không hiểu từ đâu văng ra. Đêm qua vừa lại nổ, mà ngăn nhân là 5 em học sinh và tội. Ai đã nem lựu đạn, ai đã nổ tung nếu không phải do cùng tần và

(Xem tiếp trang 4)

Nhật báo

Bộ mới • Số 11

CHỊU CHƠI

CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA ĐẢNG ĐỠ BUỒN

ĐÙA DZAI — BẾP NHỎ — LÝ BÝ — TỪ KẾU — HỒ LÝ — TƯ CỦN

Võ Lâm Thông Tấn

LỜI MẠ KÊN: Tại ha mạt học hậu tiến, họ Dương tên Cung có lời thưa cùng Võ Lâm hắc bạch hai đạo rằ: Kể ờ nay, tại hạ không ngại trí thiển tà sơ, quyết giở một tấn xã để thông tin tức mỗi ngày, cho khắp đại nam giang bắc hướng lân những biến cố trong giang hồ. Việc nầy quả thật tại hạ tâm nguyện từ lâu, nhưng mong đem lại tin tức nhanh chóng cho giang hồ, không phân biệt bắc nam hay hoàng phái nào hết, hề có biến cố ở gần cho tại hạ loan báo ngay. Ước mong các huynh đệ của Trung Thổ giúp đỡ thêm sẽ ngày càng tấn triển.

Đệ Dương Cung kính bái.

• Bắc tây nam cư tử tương hàn•

Theo ý nghĩa câu nầy, thật nghĩ chưa biết chừng rất ứng hợp với số lâm ẩn bị kiếp thật truyền cũng nên.

Vị cao nhân nào tài cao học rộng xin thử giải đáp xem sao.

Cái Bang đại thắng

HỒ NAM (VLTX) 22-11. — Hôm nay tin từ Hồ Nam cho hay rằng Phân Bang khải cái Hồ Nam đã tán công quốc nhóm về làm cao thủ. Cuộc tập kích thật rung rinh xảy ra lúc gần ngọ, đến gần mùi thì phân thắng bại. Phân Bang Khải Cái do hai trưởng lão Tâm Tức chỉ huy gồm 10 ái Thủy sư, ba ngân bang chúng và trang đã cầu bằng bằng cao su xuống đã khoảng 500 dặm phương. Đặc phái viên bốn xa cho hay rằng không thấy Bang Chủ Cái Bang biến thân, nhưng cuộc đại biến chuyển rất kỳ công khiếp. Nhưm bị vây ở Thanh Giản cốc, có ít nhất bốn người bị thương và bằng đánh trúng tử huyệt, ngã lăn ra chết tốt.

Tới giờ thân mới số, dân chúng trong thành Hồ Nam không biết tức đâu ùn ùn kéo tới, Cái Bang như hùm nhờ hổ xông vào kiểm chế, cuộc ác chiến lại xảy ra lần thứ hai.

Cái Bang phái dùng đến lối hỏa dạn bắn ra, hương cay xông ngũ ngũ, đồng thời xông vào đầu tới tấp.

Rút cục Cái Bang vẫn đại thắng sanh cầm thêm một số đầu phương đồng thời bao vây dân chúng chạy cùng tại Long Khậu. Đúc phái viên bốn xã đang phi ngựa tới bị lết lượn tin sượt bị trúng chưởng lại đặt tay vế cán cờ đại thứ lông nọc chưa tuế tuyn sạ. Có tin gì ngày mai bốn xã sẽ loan tiếp.

Cũng nên thêm rằng chưa thời dân chúng vẫn còn xếp bằng tròn ngồi tại Long Khậu, có một số phụ nữ cùng kêu ahi ôi, cảnh tượng cuồng khác gì thời Ngô Bang chúa tại vị. thường lắm.

Võ lâm đồng đao bị kiếp

SAI CÔN (VLTX) 22-11 — Hiện nay, trẻ con ở Saigon bỗng nhi ra bao nhiêu truyền tụng một bí ngôn mà bốn xã nhận tuy chưa biết chưng là ngôn kiểm phổ thái truyền từ hai trăm năm nay cũng nên. Bởi vậy bốn xã trọng nghĩ phải loan báo cùng hắc bạch hai đạo trong giang hồ rõ. Cầu đồng đao kỳ như sau:

• Bắc tây nam cư tử tương hàn•

Theo ý nghĩa câu nầy, thật nghĩ chưa biết chừng rất ứng hợp với số lâm ẩn bị kiếp thật truyền cũng nên.

Vị cao nhân nào tài cao học rộng xin thử giải đáp xem sao.

Tin giờ chót

HỒ NAM (VLTX) 23-11. Sang nay, có tin cho rằng Bang Chủ khải cái vừa truyền bố v i giang hồ về cuộc loan đã bốn qua. Lời truyền bố nầy được tính chất cùng rằn tô tô Cái Bang mười — thống chế Hồ Nam tính cả nên. Trong lần tin ngày mai, chúng tôi sẽ loan báo đầy đủ hơn.

Tin bão lụt

Tin bão chỉ : Lão 100 trại sinh trai tế bần đã tính nguyện nhận ăn 1 ngày để cứu trợ đồng bào lụt.

Tin bão chỉ không loan : Saigon các quán ăn, rạp hát cuse vẫn đông như chưa bao giờ đông thế.

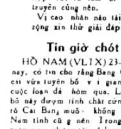

HỒ LÝ ghi

Một «pha» đẹp

Bao chế Saigon đăng bi nhi một phát bắc bỏng tuyên đặc của nữ thi môn Sinh viên trong giải tam giác Biểu Quan — Sinh Viên — Vô Khoa Thủ Đức.

Nữ thủ môn «thủ» trái tóng lên bờ ra sân cỏ. Những người không được chứng kiến phá bắt bóng trên sân cỏ, cứ thì hình người ta cũng có thể tưởng tượng ra được «pha» vô bóng tuyệt đẹp. Cầu thế I anh bạn của HỒ LÝ nói:

— Trông cứ hoa cả mắt, tưởng như có tôi... 3 trái bóng.

Dịch hội thảo

La g Tây vá 135 đang trí thức khác tổ ra khoái tí về việc cự Thủ Hương cầm quyền. Ông tuyên -ố sẩn sàng chiêu nâm sáu mũi thuốc «lửa» cho cụ Thủ, để cụ Thủ lấy làm làm oai. Ông Mành định mở 1 cuộc tuyên truyền quảng cáo ngay ví phòng mạch của ông, để tai -ông hộ hay đếch ông hộ. Đừng trước đâm ông trích, chai lọ, ông Lang Tây hùng bực điều tuyệt!

Ông quí vi Ái pi rin kinh thưa quí vị pé ni s.lin, vitamin B1 đến B12, cho 90%, ấp in Đồng.

Nhân danh, đông chích, đông ngân, bằng quốc, thuốc đắt, thuốc tiêu tốn xin gửi đến quí vị lời cảm thân ái và đoàn kết.

Kích thưa quí vị, nhân mạ dây cho không phải là lần qua mà có ông đếch có lí nạ y mai, tôi xin trình bày vắ tự giải phẫu quan điểm của lối đặ -ưu chính phủ...»

Giữa lúc đó thì Lang Ta bỗi hải nhão vào phòng mạch. Cụ Lang Ta hỏng đem theo cái điều cầy, thì mới thật là ly xây ruông rơn. Chàng ngôn của cụ «Nhất điều cầy, nhi vợ, thừ ba là trời thừ tư mới đến thuyền tán, dao cầu».

LANG TÂY : Cá chuyện gì đó toa ?

LANG TA : Ngay tai ! Ngay tai ! Hai chú nào nung, ai nấu. Có một bịnh dịch mới vừa xuất hiện. Xin ngay ta tay ngăn chặn cho.

LANG TÂY : Ha ! Toa chụ là toa kêm tôi mua thơ ?

LANG TA : Tại ha xin chịu ngày vế mục mắc dịch. Các các khác thì chưa biết.

LANG TÂY : Toa kể tiếp vế sự ngay tai đi.

LANG TA—Khắp nơi, dịch hội, thảo mọc lên như nấm. Các ông tá, giới bắt mãn cả ở nh. Nhiều thằng vô tài, bắt tướng cũng hô hét, chửi bới lung lây cả răng và đòi giữ phần lãnh đạo. Nói chuyện bằng mồm chưa đã, người ta đứng ngồn ngồn cầm tay và trông thôi. Ông N. Đ. T. nổi tiếng bất tử, không phải vì tài lâm cách mạng mà vì tội oánh lã Tàu. Ảnh đang cũng bết tiên bao.

Ng ờ ới ta tranh nhau hội bằng đến nỗi vác micro chạy khắp làng khắp xóm. B ắn phương oánh lẫn tơi bời.

LANG TÂY Tẻ zip, Tẻ rip!

Bịnh nặng lắm rồi.

LANG TÂ : Ngài cho biết tôn ý.

LANG TÂY : Đặt mua hội thảo lại với ma phẩm đã.

Tối hôm đó trong nhà Lang Tây quả có 1 cuộc hội thảo vì người ta thấy hai đầu chai lọ nhá đang bay vèo vèo qua cửa sổ.

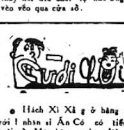

• Hách Xì Xì g ở bằng xóm với I nhân xi Ân Cá có tiếng là hoài c.ỡ. Một hôm nghe đồi phát thanh nói chuyện về quan niệm chính trị thời đại Hách ta bèn chạy sang hỏi Cụ nhân xi :

—Cụ có ý kiến gì về bài bình luận trên đài phát thanh không ?

— Chẳng nó c'ẻ đáng làm con cháu tôi, tôi đâu thèm để ý chúng nói gì ?

—Thưa cụ thế hãy gỡ hộ mọi cụ ra cộng tác cụ có ra không.

Cụ nhân xi Ân Cá cười tinh:

— Cá lé. tôi. . tôi cũng ra giúp đỡ giúp nước một tý...

Anh em mĩ nhau mà.

BÒ

TOE : Đã mấy biết có bao n'iêu thứ bò trên cái cõi đi. i chịu chơi nây ?

TOÉT : Bò tót, bò mộng, bò dực, bò cát, bò lê, bò cạng... hết.

TOE : Còn nữa : bò... lạc.

Chăm ngôn đăng ta :

Một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ

Đời tình ái và tranh đấu của CÔ GIAN

Số 11

TÍNH-ĐẤU

PHẦN THỨ NHẤT
CHƯƠNG II

Tình thần đấu tranh cách-mạng của Phụy-nữ Việt-Nam hồi 1926-1930

Sở nà đem đối chiếu dấu tay trên cây súng... so với dấu tay anh Tụy thấy như nhau. Vì vậy anh Tụy bị bắt liền và mấy thằng sau anh bị Tòa án Hà nội xử anh chung thân khổ sai. Ưu đây ngoài Côn đảo (Lý do Tòa án hồi sao anh ha sát viên Phổ Đoàn Sơn Tây, anh Tụy khai vì gã Tây này mỗi lần đi sân trong rừng Sơn Cốt đều tìm hiệp những sơn nữ vùng này, trong số có người chấu gái Anh, vì nầy vốn sẵn lòng thù Pháp, anh cùng một bạn mai phục đúng về bắn chết Talle, định bắn nốt gã bạn sân kia nhưng gã nầy lẹ chân chạy được.

Anh lượm được cây súng... với thất lưng đựng đạn, đã đem dùng bắn sai và lợn bì 3, 4 lần, Bắn song. Anh rút dầu lạc vào 5 súng, rồi dầu trong bụi, không may lão đến cúi phát giác được, chỉ vì nhẹ miệng khiến vụ án mạng nầy đỡ bể. Anh bị án chung thân khi đang bị giam cứu bên Xăng tan Hàngù. Anh đã chứng kiến hôm Ác Núc cho dẫn anh Độ sang hỏa lò, nhờ các phạm nhân nhân mật. Đến khi tới Côn đảo Anh đã gặp ở Trại Banh cũ (bagne), anh Hồ văn Mích và có hỏi tên thật của anh Độ. Anh Mịch cho biết tên là Đại Nam sau, anh Mịch quá vắng, anh Tụy lại được gặp một bạn đồng tù mới giải tới Côn đảo.

Đó là một phạm nhân bị Toà Án Hải Phòng xử chung thân vì tội đã giết chủ, viên Đốc Công Pháp Mỏ Vàng Danh (Uông Bí) bằng thuốc độc bỏ vào món ăn nấu cho chủ ăn đặng đoạt một cái tấp đầy ắp bạc 100... Pháp kiểu nầy sống mai sẽ đi song loan (xe lửa nhỏ chở than và thợ mỏ) vào Vàng danh phát hương cho các phu mỏ. Giết chủ xong, gã bếp vừa xách cặp bạc (lúc đó gần 9 giờ tối) ra đến cửa thì vừa gặp viên kỹ sư Bỉ kiểu nhà sang (than)—bạn thân viên Đốc công (đã trên 50, độc thân) nằm chết trong buồng tắm. Thấy dáng điệu lúng túng đáng nghi của gã bếp sát nhân, tay lại xách cết tấp, viên Kỹ sư Bỉ khả nghi hỏi... Gã nấy trả lời vẻ nhà riêng đi ngũ nhưng giọng nói run run mất vẻ bình tĩnh tự nhiên. Viên kỹ sư bèn ngó vào trong nhà thấy tối om, chàng nghi ngờ dữ, bèn cất tiếng gọi vào trong nhà... Không thấy có tiếng bạn trả lời, cấp trí viên Kỹ sư thọc tay vào túi nắm độc khẩu súng sáu (nhưng không rút ra) còn tay kia ra hiệu và bảo gã bếp vào bếp bồi chủ cho ăng gặp có việc rất cần. Hung thủ bắt đầu khoái thoác nói đang chủ đau đi nằm rồi. Nhưng viên kỹ sư nhất định đòi y phải vào gọi... Thế là vụ ám sát bằng độc dược bị đổ bể.

Anh Tụy đã gặp gã bếp nầy bị đày sang Côn Đảo, y nói có biết Anh Độ đã hoạt động cho VNQDĐ hồi anh ra làm ngoài Uông bí. Rồi gã tả hình giáng thì đúng là hình dáng anh Độ, không còn nghi ngờ gì nữa. Nhưng gã bếp lại cho biết tên thực của Anh là Lượng, không phải Độ, sở dĩ y biết đúng thế, vì y quán cùng làng Vên, người vì thành phố Hải Phòng với Anh Độ.

Xuyên qua lời Anh Mịch bảo AnhĐộ, tên thật là Đại, với lời gã bếp giết chủ bảo anh tên Lượng, đồng thời, nếu đem ghép chữ Độ với hai tên nầy (Đại Độ, Độ Lượng) thì tên Đại và Lượng đều có thể tìn là tên đích danh của anh Độ được cả, hay là ở gia đình Anh đã có hai tên mà... Anh Mịch chỉ biết có 1 và gã bếp cũng chỉ biết 1 thôi ? Đó đó, Anh Mịch bảo Anh Độ chính là Anh Đại và gã bếp bảo là bảo là Lượng. Thật là khó hiểu, bí mật như con người khó hiểu, bí mật của Anh Độ vậy !

Sau khi bị giam cứu 2 tháng rưỡi tại Xăng tan, Anh Độ bị Hội đồng Đề hình Hà Nội tháng 5-1930 xử anh khổ sai chung thân, và chị Vân—vì còn vị thành niên—được hưởng 3 năm nhà lao Trường giới Tri cụ (Bắc Giang).

Theo lệ của Sở Liên phòng, sau khi khám bắt xong một địa điểm, cơ quan «bộ kín» hỏi đó, bọ cử nhân viên «phục» trước cửa, lăng vàng chung quanh và nằm im trong cơ quan đó tính thập cố những kẻ vô tình tưởng nhà này không xảy ra chuyện chi, dân sắc tới là họ bắt liền.

Đó là trường hợp Cô Thuyết bị sa bẫy sau vụ Cơ quan Thanh Giám nổi trên. Hôm xảy vụ Cơ quan Hàng Bột Anh Độ và mấy anh chị em đồng chí bị bắt, cũng xảy một vụ đúng in vụ cô Thuyết 5,6 tháng trước.

Sáng sớm hôm 29-3-1930, sau ngày Cơ quan Hàng Bột bị bỏ rắp, trớn mưa Xuân tháng Hai lất phất, một bà cụ trạc trên sáu chục tuổi, tay xách dầy, đẻ xe trước cửa Cơ quan nầy. Bà trà tiền xe, vác dầy lên vai, lững thững đi vào, không mảy may ngờ đêm trước mật thám đã tới thăm dầy. Bà gõ cửa, không thấy bên trong lên tiếng, bà đẩy cửa vào, chạm trán ngay 2 gã a giảng, chân khám, thấy trong dầy có 3 khẩu súng sáu, trong số có 1 khẩu ru lô (revolver à barillet) với số tiền gần 500 đồng dựng trong 1 bao bao, kể đó bà bị dẫn về sở.

Thì ra bà Cụ định đem số súng nầy đến trao cho anh Độ. Đây là món quà «không ăn được» bà tặng Ám sát đoàn Đảng. Và bà cụ chính là bà Chánh Toại bên Bắc giang, 3 tháng sau, bị Hội đồng Đề hình xử 3 năm cầm cố. Toàn thể phạm nhân các trại—thường cũng như những chính trị phạm trong Hỏa lò Hànội đều kêu bà là «Mẹ», một bà «Mẹ» mà gợi bằng một giọng thấm thía, kính mộ.

Thân thế cuộc đời Bà Mẹ nầy đã làm vẻ vang cho phụ nữ tỉnh Bắc và cho nữ giới nước nhà nói chung. Thoát đầu, trước năm 1927, khoảng 1926, Bà Mẹ đã làm «áp phe» vế súng ống với những tổ chức "hội kín" và đã trở nên giàu có. Mạnh mối vì sao bà lại làm thứ «áp phe» nguy hiểm nầy giữa thời cực thịnh của thực dân ?

Nguyên chồ vì quá uất ức vế cái chết của ông Chánh-Toại đã bị Tây xử ức hiếp một vụ nấu rượu lậu rất lớn do người bà con trong hàng Tổng ông chủ trương. Ông Chánh bị Toà Án Bảo hộ tố cáo ông đã nhận tiền hối lộ mới làm ngơ dung tũng hoạt động phi phàng nầy của người bà con. Ông chánh phải bán sạch gia sản cơ nghiệp mới chạy được... trắng án. Rồi hết của mất chức, ông Chánh nghĩ uất lên...sinh bệnh chết. Trăng tay, bà Chánh nhất quyết lao mình vào giới buôn lậu, mong chống khổi phục cơ đồ.

Bằng đầu, bà lân la mở một quán nước ở gần trại lính tây Đồn Đập Cầu. Tuy đã già, quê mùa nhưng thông minh, bà học truyền khẩu được ít tiếng Pháp bồi (trong 1 câu có 10 chữ thì 6, 7 chữ tiếng Việt, đệm 3 4 tiếng Pháp «chay bản» thế mà Tây cũng hiểu mới kỳ chứ!) Rồi bà cho tụi nầy ăn uống «chịu», còn cho vay tiền, không phải để lấy lời mà để làm thân. Chúng đều gọi bà là «Momo», rất quí bà, rồi nhân lúc nó túng tiền, bà dụ nó trả nợ bà bằng... súng đạn. Hồi đó, mỗi khẩu súng sáu giá 150 đến 200 đồng. Trong chỉ tính bà 2 chục. Có tháng bà mua rẻ như thế được 3, 4 khẩu. Sau một năm buôn bán như vậy, bà đã kiếm được vài ba nghìn đồng lời (bằng 500 ngân bây giờ) Có một tên lính vừa bán Pháp sang, trước đã bị bắt tên trên các tàu biển đã ghé bến Hải Phòng nhiều lần, nó hiểu mánh khóe buôn lậu súng đạn của bọn thủy thủ hàng hải thương thuyền, nên có khuyên bà nên xuống Cảng mà mua bán. Nó chỉ vạch cho bà đường lối và cho biên giấy giới thiệu BÀ với một tiệm giặt ủi ở Ba ty Hải Phòng (chủ tiệm nầy làm áp phe súng lậu khét tiếng hồi đó. Chính gã linh kia trước đã cung cấp vũ khí lậu cho chủ tiệm nầy). Bà Chánh bèn kiếm một người bọ cũng xấp xỉ bằng tuổi bà, thảo vắt lanh lợi, thay mặt trông nom quán cho bà. Bà xuống Cảng với giấy giới thiệu của gã linh Tây nọ.

(Còn nữa)

HÁCH-XÌ-XÃNG VÀ THĂNG NGỌNG

của ANH-GIAO

BẾP NHỎ quét

Diễn văn khai mạc Hội thảo chó

(Đọt III khói sáu hoa)

BÀ NHẠT RIÊNG : Đề ti chính của cuộc bội thảo nầy không phải là «Vấn đề tự do «xa» mà là «Cầu tu sửa lại đ-o lụ» bất chó chạy rông». Nhưng trước khi đọp hit ng đi ta cần nó đôi lời bày tỏ tự đọp hit: trước khi ngâm thơ người ta còn có đôi lời vẻ hài thơ sắp ngâm ; trước khi a-iết canh người ta còn các đầu phụ và vật chanh với lại chọn rau thơm ; trước khi lót rô phe người ta còn tiêm đạn.

Huế g chi trước khi thuyết trình viên vào đề tài chính, người ta chẳng nhẩn đề nói về mình, về a h ea, bà con, bà hàng bạn bè và «ma ri ấn» nhà mình. Tự la chủ, ông Chủ tịch «khối chó Vện» cũng bắt lợi dụng thời cơ để tự bốc thơm ông bằng một phát điển vân thương mỉ giống chó của ông. Bốn bảo đạc phái viên... chó Bếp Nhỏ có bốn pháp phải ghi chép cây đã Du cố đài giảng đọc giả «chịu c ơ» rán mà đọc...

CHIỦ CHƠI

Ông chủ tịch «Khối Chó Vện» sửa tiếp :

Vâng, nói bao nhiêu lại đau lòng bấy nhiêu. Cái thân bọn chúng của ngày nay tuy không có đạo luật mà chỉ do các chủ nhân của chúng ta áp đụng bằng... luật mồm nhưng chúng ta cũng cảm thấy nhân vị chó bị trả đạp một cách tàn nhẫn.

Tại sao loài c người đối tự do ngôn luận, tự do ăn nói mà loài người tại cầm chúng ta tự do sủa. Chúng ta hừng lúc nhà chủ ta vắn lúc đó cả gì cả phải cố lắ mặ hoàn an trộm chúng ta mới được của.

Ôi! Hai chữ tự do là quý. Con bao nhiêu thứ đều quí hơn tự do sống hết. Tự do đối với nhà giống cho ta, đáng giá như «kit» của con nhà đang bú sữa mẹ. Nay tự do xin bị loài người thôn tại kém hà . Loài chó hãy vùng lên!

Qúy Chủ tịch «Khối Chó Vện» vừa vào tàn cuu bi dát, bảo hùng xây, hội trưởng Pa tin, mua đồng b'o chó hô khẩu hiệu rân rân :

— Đã đảo loài người !

— Đả đảo tàn địa chó của loài người !

Độc giả đón coi kỳ sau nhé !

THUỐC HỘ
VÕ-ĐÌNH-DẦN

Giải nhiệt, trừ phong, trục đầu trị cảm cảm, ho mới phát hay lâu ngày. Ăn phải, bổ phải

Bách-Tiên-hoàn
VÕ-ĐÌNH-DẦN

Lọc huyết, điều kinh, bổ huyết. An thần, bổ não, tráng. Trị đau lưng. Trị các chứng bàng dai

Cần thận
KIM-HOÀN
VÕ-ĐÌNH-DẦN

Dùng chữ dần bả nhân chế. Giúp máu chạy điều. Tan đàm, trị tê nhức. Bổ huyết, bổ tích gân, sương. Giúp nhiều sức cho con bú.

(Hỏi các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 681-683-684 ngày 17-1-64
Tổng phát-hành : PHƯỚC LINH
110bis Khổng-Tử, CHOLON

TỪ-KẾU phụ trách

Cọn đường tôi đi

(Nhân vụ Chính Phủ đàn áp biểu tình)

Tôi là người ăn ngay nói thẳng
Thấy những gì quất quéo không ưa
Nắng thì bả) là nắng
Mưa thì bảo là mưa
Tự nguyện trong tâm từng phút từng giờ
Cố sống mặt đời trong sáng
Như tấm gương phẳng chiếu
Bụi bặm chung quanh chẳng thể làm mờ !
Tôi đi suốt con đường từ lúc ngày thơ
Cho tới lúc trưởng thành viết oản làm bảo
Người ta bảo sống ăi cơm ăi gạo
Nhưng tôi cho sống phải có tinh thần
Phải biết đi tìm chí hướng
Và nuôi cho chí hướng lớn dần...
Trong lâm hồn tôi ấp ủ mùa xuân
Nên buồn bã thấy mưa giông gió bão
Tôi mừng rỡ những khi trời quang nắng ráo
Đường tôi đi mở rộng thênh thang
Vì thế tôi làm thơ — Như để yêu nàng
Thơ trong sáng và tình yêu chân thật
Ngon bất tôi ai đắm uốn cong ?
Tình yêu đó em ơi, là tình yêu độc nhất
Chỉ có lũ vơn hèn nhút nhát...
Mới đang tâm chia rẽ chúng ta
Chúng nó là những kẻ tìm vói ốc đất
Uống sâm banh bàn chuyện quốc gia
Lâm việc như tua-mung từng phút mua qua
Trong bộ áo bộ kẹn
Nhà sở này, sở khác
Toàn những người đội mão đi hia
Miệng tâm thế hô hào cách mạng !
Em thấy không—Trời oằn chưa muốn sáng
Và bóng đêm còn luẩn quất quanh ta
Dân chủ tự do nghe nói oằn cần xa
Ở tuốt tận bên Tây bên Mỹ !
Vậy mình phải đấu tranh đến cùng em nhé
Dân tộc ta đâu phải để bịp lừa
Ý muốn toàn dân đã nhóng thành mưa
Dân nổi lấp sông, làm khó biển cả
Khi đoàn kết một lòng sẽ đã
Thêm tình thương sẽ thắng mọi gian lao !
Anh thường ước mơ tới một ngày nào
Mọi phương diện được tự do sinh hoạt
Báo chí tha hồ viết lách
Không còn ai kiểm soát hạch tra
Cuộc sống yên vui từng xóm từng nhà
Lo kiến thiết chẳng còn lo giặc giã !
Được như thế, thật là...sang sướng quá
Anh sẽ làm thơ ca ngợi ái tình
Như ca ngợi bình minh
Tình yêu đó, em ơi là tình yêu độc nhất !

TỪ KẾU

Tìm bạn đỡ buồn

• Thanh niên 29 tuổi, buồn, coi hát và nhậu lu bù, luôn luôn đi một mình. Tìm anh, chị, bạn, em. Thư đầu nhờ kèm tem (không thì buồn thêm đấy).

• Nữ sinh 16 tuổi, nghèo, sầu. Tìm bạn gái đồng cảnh ngộ. Cần thành thật. Thư về Nguyễn 15/10A Bà Hạt. Chợ lớn.

• Nam sinh buồn vì thi rớt T. T. 2. Tìm bạn bốn phương, hòa bồi âm hết những thư gửi đến. Thư về Xuân An 205/33 đường Nguyễn-Thông Sài-Gòn (ghi chuyển).

• Trai 17, buồn mong tìm Ba, Má, anh chị đã ra đi. Hứa sẽ là con ngoan en ngoan. Và là bạn thân của bạn trai gái bốn phương. Thư cho Lê thị Nhu Hương 182, Quang Trung Quảng Ngãi (ghi trao lại Vào).

— Hoài Lan, dưa co : gái thiếu tình thương, gia đình nghèo, ít học. Mong mỏi đón nhận những cảnh thư chân thành của anh, chị em bạn muốn hướng. Thư cho : Hữu Thọ 24 Cờ sa Đô Thành (ghi trao lại Hoài-Lan) Saigon.

CON GÁI ĐỨC, một kỳ công của nền văn-minh sau kỳ đại chiến thứ II

(Tiếp theo)

Tham Vọng

Có một điều các ông hơi ngán là con gái Đức thao trong phế gồm. Hạng quá lâm bà xã sẽ sẽ bị chồng bỏ xó ở tìm bấp bế, và hạng quá lâm bà cho dân ăng vẫn vô, rồi lại quăng vế «ngã nằm chồng chớ» lam các cô ngán lâm, ngán nhất là phải hoàn toàn lâm đàn bà. Các cô lâm ngày lâm đêm, lâm bất cứ việc gì để có tiền trau dồi học vấn, lần lần tiến bước lên nấc thang xã hội.

Nghề nào cũng xin một phần nhỏ phụ nữ. Văn đã học. Các bạn thấy cả trăm ngàn nữ giáo sư, Nữ Sinh Viên, vào hàng, rồi xe, cả trăm cô gái sinh đẹp, mặt quần áo sanh thợ, nằm lê xuống đất rồi rồng chực chuẩn sẵn mỗi giờ. Dân Đức làm việc cượng thôi giam, người chậm chân chỉ có nước thất nghiệp, nằm khéo.

Tôi vừa lau nhà vừa nghiền cứu chính trị, một nữ nghệ sĩ nói chuyện với bạn: người nào đủ can đảm lắm lao công thì sẽ đủ can đảm nhảy vào chính trường chọc phá, xây dựng, đẹp đã. Điều sung sướng nhất của người đàn bà là có công ăn việc làm, có tiền... Không tiếc lấy đầu ra phần son, quần áo ! Không phần son quần áo 90 o/o đàn bà trở thành mẹ đại ngàn đp... Mốc tiền đầu ông đế, nhưng sắt nhan vị... Tại gì đủ hai c'ân hai tay lại giúp tìm đàn em, ăn xin tí tiền cơm may áo.

Quả chăm chú kiếm tiền tài, danh vọng, các cô Đức đàm ra xa lánh bếp lò chợ bua. Hiện nay các quán mọc lên như nấm, vì người ta vẫn đi ăn cơm tiệm. Một ông chồng phàn nàn với người bạn ngoại quốc:

— Trong tự tôi đẹp vô ngần. Cặp gái năng cơn đẹp hơn cặp gái Marlene Bietrich.. Nhưng cơm nấu hàng, tôi bắt buộc phải nuôi chú khác chết đói. Trong nửa tháng nữa chẳng, cấp mặn như nước mắt. Đã chồng có ngày tôi phải ở nhà nấu cơm để vợ tôi đi kiếm tiền, nếu không bà vợ cho ăn cơm sắt mà thành đau dạ dầy chết yểu.

Khoái lạc

Sống không hướng thụ, chết hiu danh bất tử cũng chẳng làm gì ! Vài sáu chục chết rồi, cả thiên hạ có nhắc nhở tới mình cả ngày, mình đâu có tai để nghe khen, mắt để nhìn kết quả của thành công đó. Sau ngày Hitler thiêu sống tám trăm triệu người, mà vẫn vô tư, vẫn ăn ngon, bài biến, giả trẻ trai gái đua nhau nhảy dạy, đá bóng, trượt Patin, mua đồng giá lạnh, bộ cũng sẽ nhau ra khỏi nhà để trượt tuyết. Tự do quá trớn bọ thành một thứ tín đồ chủ nghĩa khoái lạc. Ai cũng có quyền có người yêu, yêu thêm một người biết thêm một cái hay, sống cả chẳng yêu nhau tới bời cũng sống.

Trong 100% con gái Đức chỉ 20% sự gian du thân mật với người khác phái, trước ngày lấy chồng, 18% công tích các cô chưa chồng, có con hoặc Mục sư Hans Baletski, viện trưởng viện giáo lý phân nhân.

— Thế bệ sáy còn loạn vậy, thế hệ sau sẽ chẳng đến nỗi nào chăng nhà thờ làm lễ cưới nữa. Chúng làm lễ cưới ngay trên giường.

Một ông kỹ giả giả chửi rủa:

— Đã con gái thấy tay khoái thoa trai ăn chê quá mất thôi ! Michael le Pfeiffer một nữ sinh viên tiến hộ trả lời đáp:

— 2 người bạn trẻ « khác phái » chơi thân mà không hôn nhau có vẻ « ngu đến lâm sao ấy ». Cụ già rồi cụ ơi, cụ có 1 trăm 12 tháng ngồn độc giả chẳng nữa. Cụ cũng tẻ liệt rồi.

«L'homme n'a point de port, le temps n'a point de rive.

«Il coule et nous passons»

«Thời giờ nào trôi không bỏ bến bẻo chúng ta theo».

Thế tướng Adenauer, ông già đang nắm đang tạng nhất nước Đức còn thái dựa vào Lamartine để thăn tuổi trẻ đã mất: Vậy tội gì chúng ta đang tuổi trẻ lại tập làm già ?

T.C.

Đọc và giới thiệu
NHỰT BÁO « CHỊU CHƠI »

1-12-64, sẽ khai giảng 30 lớp mới tại TRƯỜNG
ANH NGỮ
ZIÊN-HỒNG
8018 Đường Bà Huyện Thanh Quan Đ.T. 24 059
H.T. LÊ-BÁ-KÔNG G.Đ. LÊ-BÁ-KHANH
Đặc biệt mở nhiều lớp SƯ CẤP cho học sinh Đệ-Thất. Lục và người lớn muốn bắt đầu học (lớp riêng).
Các lớp mới sẽ mở là :
4 lớp LET'S LEARN ENGLISH — Part I
3 lớp LET'S LEARN ENGLISH — Part II
4 lớp PRACTICE Y.E. — Part I
2 lớp PRACTICE Y.E. — Part II (thi THĐNC)
1 lớp LIFE WITH THE TAYLORS
1 lớp DIRECT METHOD — Book I
1 lớp DIRECT METHOD — Book II
3 lớp DIRECT METHOD — Book III
1 lớp DIRECT METHOD — Book V
1 lớp ANH NGỮ THỰC HÀNH (Sơ cấp)
3 lớp ENGLISH FOR TODAY — Book I
1 lớp ENGLISH FOR TODAY — Book II
2 lớp VĂN PHẠM và DỊCH (Cấp I)
2 lớp VĂN PHẠM và DỊCH (Cấp II)
1 lớp LUYỆN THI TỪ TÀI I (A.B.C.)
1 lớp LOWER CAMBRIDGE (hi June, 1965)
ENGLISH FOR TODAY : là loại sách giáo khoa Anh ngữ mới nhất, rất thích hợp với người Việt và đã được Bộ Quốc Gia Giáo Dục Việt Nam khuyến cáo dùng. Có 4 lớp mới mở và do chính ông LÊ BÁ KÔNG p.v trách, dạy cuốn Book One cho lớp Sơ Cấp và Book Two cho Trung, Cấp. EFT là phương pháp thực hành, do nhóm bạn đồng gồm 25 giáo sư chuyên về ngôn ngữ, biên soạn rất công phu. Trường ZIÊN HỒNG xuất bản tại Việt Nam với sự thỏa thuận của nhà Mc. Graw Hill, New York, bán giá rất phải thông.

TRÀ TÁO BÓN BOLAX
thuốc xổ

Bá Đả Sơn Quân Tán số 1
VÕ-VĂN-VÂN Trị bịnh Tử Cung và Bạch đới Hạ
(K.N. số 145/16-5-63 — Hãi các tiệm thuốc Việt—Hoa)
Phương thuốc gia truyền
ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT
— Cho có gái 14 tuổi mới thấy kinh—Cho Bà, Cô, 6m, huyết nóng tim yếu—Cho Bà, Cô, mập, nhiều đàm, bế tắc kinh lạc.
Song liệu điều kinh Bạch đái số 7 -
VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG
201—211 Nguyễn-thái-Học Saigon. Các tiệm thuốc Việt Hoa đều có bán 2 loại thuốc : tế mật và độc khẩu.
K.N. số 354 ngày 9-4-63

HỒNG NHI TÁN
ÔNG TIÊN
Thuốc bổ trẻ em còn trong tháng đến 6 tuổi:
★ LÀM BIẾNG BÚ.
• ỌC SỮA, KHÓC ĐÊM.
• ĐỔ MỒ HÔI ĐẦU.
• TRONG MÌNH HÃM NÓNG
Giúp cho đứa nhỏ mau mạnh và chóng lớn
Bán ở các tiệm thuốc Bắc
NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN Phố-Lâm — Cholon
KNBYT. số 517—23-11-63

Bộ Tổ Phụ Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

BÚP BÊ

Số 11 — NHẬT BÁO CỦA BÚP BÊ TỪ 7 ĐẾN 77 TUỔI

● DUYÊN-ANH phụ trách ●

GỌI CHIM

(cho Phi Nga)

Hỡi con chim non kia !
Nhà cô đâu mà vắng?
Sao mãi nào đợi tán
Khi sương xuống dầm dề
Hỡi con chim non kia !
Đêm nay lạnh tư bề
Ai đặt chân mi ngủ ?
Ai chuyền trò tỉ tê
Hỡi con chim non kia !
Đêm nay ai đưa vê ?
Ai lạc con giá lạnh ?
Bàn tay nào vuốt ve ?
Hỡi hỡi chim non kia !
Cha mẹ mi không vê
Ai mớm mồi vào miệng ?
Đêm bài ru lê thê ?
Lại đây, con chim kia !
Tình yêu nây đam mê
Bàn tay nây lẹ ô
Hơi thở nây vuốt ve
Lại đây, con chim non !
Lại đây con trăng lồng son
Đây thở hơi cha mẹ
Linh hồn đầy tình thương
Lại đây, con chim non !
Kéo thân mi mỏi mòn
Vòng tay nây mở rộng
Mở rộng cả tâm hồn
Lại đây, con chim non !
Hơi thở mi vẫn còn
Nâng dậy : bàn tay ấm
Ta ru mi ngủ ngon....

B.B. MY

Tiếng gọi TRỞ VỀ

Bao ngày xa cách
Ôi ! Thật buồn thay
Hôm nay tái ngộ
Như trời có mây
Giã từ «tranh đấu»
Cùng nhau một lòng
Sáng nhà bão «Sông»
Cho thật là đông
Đây Quyên Tân Định
Kia Đường Đa Kao
Vẫn như thuở nào
Chỗ đâu có khác
Hỡi các bạn bè
Ở đâu đây vê
Mau mau dì nhé
Các bạn cả nghe ?

Trường Sơn
(NHÔM HOÀ PENSÉE)

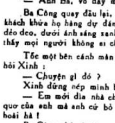

BÚP BÊ VIẾT

BÀ SỨT MÔI. — Quyên Tân Định ơi ! Tao đó mày có mấy thứ ế ?

QUYÊN TÂN ĐỊNH — Đề gì

BÀ SỨT MÔI.— Kê đi coi.

QUYÊN TÂN ĐỊNH — Thì ế, nhạc ế, văn ế, nghệ ế, giáo ế bác ế, được ế, vẽ ế, đạo ế, và nhân ế.

BÀ SỨT MÔI.— Hết rồi à ?

QUYÊN TÂN ĐỊNH — Ừa.

BÀ SỨT MÔI — Con trung ế và bạ ế nữa!!!

Tiếng hát hắt vào tai Quyên Tân Định. Nó giận lắm. Quyên Tân Định bảo quán lính nó đừng lại. Nó bảo :

— Có thằng nào nghĩ được bài hát gì thay lời bằng « giết thằng Đường Đa Kao » không ?

Bà sứt môi lâm bâm :

— Đi là đi chiến đấu, đi là đi chiến thắng, đi là đi giết thằng Đường Đa Kao.

Tao hát «đi là đi», chúng mày phân «chiến thắng». Rồi cả bọn mình hát «Tiến lên giết thằng Đường Đa Kao». Tới chỗ giết thằng Đường Đa Kao nhấn mạnh từng tiếng, hệ ?

— Ừ.

— Nào, tao hát đây ! Đi là đi! Đâm đâ...

— Đi là đi !

— Chiến thắng! Tiến lên giết thằng Đường Đa Kao...

Quyên Tân Định khoái quá ra lạnh :

— Bis bis, đâm đâ bis bis...

(Còn nữa)

Dzũng Đa-Kao

Chuyện của THIÊN-CHƯƠNG

Xung phong bis bis !
Chiến thắng bis bis !

Thắng Tướng Dzũng Đa Kao và Đệ nhất quân biệt Hoa Lư Khai Tiến Ác Quyền Tân Định không thằng nào bảo thắng nào, cùng cho quân đi cải chạy. Hết thấy quân của Dzũng Đa Kao đông lại, Quyền Tân Định cũng bắt quân mình đứng lại. Ngược lại, bà thắng Quyền Tân Định cho quân dzũng, Dzũng Đa Kao cũng ra lệnh dzũng quân.

Nhóc con Hằng nghĩ mãi không ra bài hát nào hùng hồn thay thế bài «Xung phong ! xung phong» hát đã mòn vẹt cả rồi. Tăng thế quá, nó thay :

— Xung phong ! Xung phong ! Bis bis...

Đám nhóc con của Dzũng Đa Kao gào thét :

— «Xung p'ong ! Xung pho g ! Giết giết ! Đừng đừng đừng ! Giết giết ! Ta đi tiến phong giết loài sói hung...»

Chương còm nhảy vọt lên :

— Bậy lắm với hàng thánh «thằng nhóc Quyền» nghe chúng mày Dzũng Đa Kao gặt đầu :

— Ờ hè !

Chương còm bắt nhịp. Đám nhóc gân cổ hét :

— «Xung p'ong ! Xung phong ! Giết giết ! Đừng đừng đừng ! Giết giết ! Ta đi tiến phong giết loài sói hung...»

Đám đã. đi à đi...»

Nó chưa nghĩ xong. Bà sứt môi đã nói tiếp :

— Ê, bắt chước bàn Thắng Long tới thế «giết thằng Dzũng Đa Kao» chúng mày đừng thèm hết mà hát to như hồi khác hiệu ! ...

Bọn nhóc phe Quyền Tân Định nhao nhao :

— Ừa, ừa...

Bà sứt môi dơ tay :

— H t như thế nây : «Đi là đi đâm đâ, đi là đi chiến thắng, tiến lên giết thằng Dzũng Đa Kao». Tao hát : «Đi là đi », chúng mày gầm «đâm đâ»

Tao hát «đi là đi», chúng mày gầm «chiến thắng». Rồi cả bọn mình hát «Tiến lên giết thằng Dzũng Đa Kao». Tới chỗ giết thằng Dzũng Đa Kao nhấn mạnh từng tiếng, hệ ?

— Ừ.

— Nào, tao hát đây ! Đi là đi! Đâm đâ...

— Đi là đi !

— Chiến thắng! Tiến lên giết thằng Dzũng Đa Kao...

Quyền Tân Định khoái quá ra lạnh :

— Bis bis, đâm đâ bis bis...

(Còn nữa)

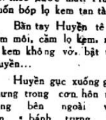

BÚP BÊ VIẾT

Đùa Dai

Nhắc đến chữ «Đùa gai» tôi cảm thấy thiếu điều thân gước sởn ở ăn đu ăn mà chạy ! Cụ ở cho thật sa, cho khỏi bị kẻ đùa giai nhìn thấy mình.

T i rất sợ cũ nôn hễ ai khẽ mở vào ngồi tôi, tôi sẽ run người ra và ăn cũ liền. Nhược điểm của tôi bị Hoa biết; Hoa là bạn học cùng lớp, một bạn đùa giai đoạt giải vô địch thế giới. Bao hai tôi cứ phải nịch Hoa hết mực.

Nào là chuyện gặp bài giải toán thì cho Hoa, cho coi chính tả, cho mượn tập... Vì Hoa rất thích tiếu trong lớp nên không bao giờ chép kịp bài cũng như lâm nổi bài...

Ấy, nịnh như thế đấy, mà tôi vẫn bị Hoa đùa giai cho cũ nào cũ rầy k u trời không thấu... Mượn tập không chịu trả ngay, tôi có nào nỉ thì tôi thiếu, mộ tuần sau mới trả. Đây là đó, nhiều khi Hoa bắt tôi phải tới tận nhà. Trước khi trả, tôi còn bị Hoa đùa giai cho muốn khóc dá.

Lần sau không c ũ mượn nữa ? Khốn lắm, tôi vẫn bị đến tuyện bộ bd , hoặc tập chép cho tới hết giờ cần chép bài.

Tôi tứ tu ra giận ? Coi chừng, tôi sẽ bu thoa phấn vẽ mặt rồi bắng nhờ g phẩn bằng đen. Nếu tôi lấy khăn lau chùi mặt tôi sẽ đó ứng lên Hoa lại le ăn lên cũng !

— E ! có dáu tụi bay ơi ! Có dáu sầu hồ nên đó mặt...

Còn nữa, nếu tôi lơ ơ mơ, thì sẽ bị Hoa dậy cho ôm chầm lấy nam sinh để thiên hạ cười ầm lên cũng rồi những cái vỗ tay khoái trá của Hoa. Rất may, trường hợp này cũ i tôi với những bạn khác. Nhưng đã bù vào những g ờ thể dục, tôi luôn bị Hoa cho ăn bá h bong rồi hay mớc chân cho ngã lăn so i sất cả đầu gối hoặc bị Hoa bắt thi h lính cho một cực đa lạnh nhỏ vào sau cổng. Gặp tôi đang ngồi xổm trượt trò, Hoa lớp đâu chạy vòng đằng sau tới vỗ tôi nằm ngửa.

Xấu hổ muốn chết đi. Khi ngồi dậy, tôi chỉ biết đã mặt cúi gằm xuống phải hết những với lắm rồi bỏ chạy. Khi vớ tơi lớp, tôi vừa khom khom lưng ngồi xuống, tôi ngả bạ ra va va đầu vào bàn sau đâu muốn chết.tôi cũ tức gục mặt xuống bàn, Hoa sẽ tuyên bố rùm beng lên là tôi khóc để các bạn không biết đầu đuôi xám vào bắt kan thế đó.

Những lần chích nước địch tả là những lần tôi phải mặc mặt nhiều hơn ai hết. Hoa ma lanh, luồn cúm trước ra cũng sau được, còn tôi, cũ lần vả thế để nhất lớp, đầu đâu cũ lôi thây. Chiếu đến tôi cớ phi ! chẳng nước mắt ra với những cái vỗ thân mật giả tạo của Hoa Sao tôi không đau lại Hoa nhỉ ? Vô tích. Hoa có chích ngón đâu. Và lại. Hoa chay nhanh lắm, tôi vừa đơ tay thì Hoa đã chạy xa rồi.

Hễ tôi có cái gì sinh sinh như cuốn lịch con chăng hạn, Hoa khẽ g biết thì thôi. Hoa biết thì tôi sẽ mất. Có đuôi chỉ thêm một chớ không sao lấy được hết.

Tôm lại cái tính đùa giai đáng thếp xy của Hoa làm thì sợ kể đùa giai, Nhiều bạn chới tôi ngu, sao không nói Hoa với thầy. Khổ nỗi tôi là hay thương bạn hễ thấy kẻ khác bị phạt là lập tức, vì cảm thấy như mình bị phạt. Tôi cảm thấy khó chịu,ray rứt lắm sao ấy! Đây là mọi ực lớn tr n không phải do tôi gây ra. Khốn chỉ là việc do tôi chứ mưu.

Hơn nữa, tôi luôn luôn tâm niệm rằng : tôi sẽ kiếm thêm bạn chớ chẳng bao giờ sa thải bạn cũng như không để có cớ bội khiến bạn trở thành kẻ thù, dù chỉ nhìn tôi với nắm ghét.

B.B. NIÊN

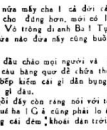

GIA ĐÌNH BÚP BÊ

BÚP BÊ THƯƠNG BÚT BÊ MIỀN TRUNG

Mến gửi : Anh Duyên Anh

Anh biết không. từ ngày vắng trăng «Búp Bê» cũ trông em thấy buồn. buồn là ý. Vì trong đó nó làm cho em vui vui khi đọc nó. Em «khái» xem trong «B.B» của anh làm cơ ! Trang «B.B» của anh vui và tươi ghê.

Em rất thật, em không nói dối đâu và cũng "không" thêm «nịnh» anh đâu.

Hôm nay được tự ngồi lại cùng nó em mừng quá. Thế là từ nay em lại được xem lại những bài vui vui ma em hằng thích.

Anh Duyên Anh mến.

Qua những lần em nhìn miền rừng em thấy chính xét quá ! Em biết lấy lo gì để nói lên niềm thương xót của em. Em tưởng tượng cảnh mưa chiều gió cùng cây nhiều nỗi khốn khổ khác mà bộ phái chịu em thấy ngơn ngác c'ua vốt đến phát khổ. Anh Duyên ơi ! Em cũng đang khóc như anh đây !

Tiền đây em gửi anh 100đ để giúp thêm vào. Một tấn quà nhỏ mọn song là cả tình tình cũng thà thiết chân thành của em gửi đến đồng bào Và em cũng thà thiết mong sao vòa thu bớt được những nỗi thương đau của đồng bào

Anh Duyên ơi ! Em muốn có phiếu. thật nhiều để giúp bộ Em thấy vực đồng trước những tấm lòng vàng của những người trong nước cũng như ngoại quốc đã biết thương xót đến họ mà giúp họ. Nhưng Anh Duyên ơ ! Em có một ý nghĩ thế nay *Em thành thật nói với anh vì em xem như là anh của em mặc dù chưa biết anh có bằng lòng xem em như là em anh không *. Em nghĩ nhưng số tiền lớn lao mà người ta gửi giúp chẳng biết tới họ nó có còn đủ không hay là qua tay từng «ông lớn» một, tệ chi còn một phần nào thôi ! Có thể có như thế không anh nhỉ ?

Thói em tạm dùng bút vì em còn phải đi học đây. Chúc anh luôn luôn vui mạnh.

Mến chào anh

BB MINH THU

Búp bê đã làm gì cho 2 triệu đồng bào rượt thịt của ta ở Miền Trung chưa ?

Số 11 — Truyện dài của CHU TỬ

ĐOẠN KẾT

Huyền vừa thoa kem vào má, vừa nói khuôn mặt mình trong gương. Nước mắt Huyền tuôn như suối. Chất kem cuối cùng vừa xoa lên má, cũng trôi theo nước mắt. Huyền mím môi, cầm lọ kem, muốn bóp lọ kem tan thành mảnh mảnh.

Bàn tay Huyền tê dại đi. Bất giác, Huyền mím môi, cầm lọ kem, nêm đánh «bốp» vào tường, lọ kem không vỡ, bật trở lại sượt trúng vào mặt Huyền...

Huyền gục xuống giường, tâm hồn hồn mê đi, nhưng trong cơn hôn mê, Huyền vẫn nghe tiếng động bên ngoài vọng vào, tiếng người bán « bánh trung, bánh gai » rao, tiếng một người mẹ kêu trời : «Thế nây thì sống thế nào được hở trời...»

Mãi khi Tiến trở lại, ngồi ở cái ghế gỗ, đầu giường, không biết từ bao giờ,Huyền chợt tỉnh ngóc đầu lên, ngó thấy Tiến, thì vùng vằng ngồi dậy :

— Thế nào ? anh ấy có cho tôi gặp không ?

Giọng Huyền khô, cứng rắn, gần như không xúc động, khiến Tiến ngơ ngác ngó Huyền, thì trong khoảng không đầy một tiếng đồng hồ, mà bà tân phó « già » hẳn đi, khiến lòng Tiến xe lại, trong niềm thương xót mênh mang :

— Có cho gặp. Nhưng chị làm sao vậy ?

— Tôi có sao ?

— Chị giả hẳn đi. Trông chị dễ sợ quá. Chị như vậy, thì làm sao đi được ?

— Tại sao lại không đi được. Bao giờ hở anh.

— Chiều mai.

— Bao giờ anh ấy tự thiêu ?

— Tôi không biết rõ, nhưng hình như ngày mốt...

— Huy im lặng ngồi cái lọ kem nằm cho vơ trên gạch.

— Liệu có cách nào can ngăn anh ấy được không?

Tiến lắc đầu:

— Tôi chưa hề can ngăn anh ấy. Nhưng tôi tin can ngăn anh ấy là chuyện thừa. Nếu Huyền gặp anh ấy để can ngăn, thì không nên gặp. Vì trái với điều kiện anh ấy đặt ra...

Huyền vội nói phẫn vua :

— Không ! tôi có định can ngăn đâu ; Tôi chỉ hỏi ý kiến anh ấy thôi. Anh thấy tâm trạng anh ấy lúc này ra sao ?

— Anh ấy bình thản, vui là đằng khác.

— Vui thực hay vui giả ?

— Tôi tin là vui thật, nếu vui «g à» thì làm sao anh ấy dủ can đảm...

Im lặng, Huyền lại nghe thấy tiếng người mẹ đa ngôn k'u «Trời ơi ! sống thế nây thì làm sao chịu nổi».

Huyền ngó Tiến.

— Riêng anh thì anh nghĩ thế nào về chuyện anh ấy định tự thiêu :

Tiến thở ra, như có cái gì đè nặng trên tâm trí. Một lúc sau, Tiến đứng lên, nhặt lọ kem nằm lăn dưới chân, thần thờ trả lời :

— Khó nói quá...

Tôi muốn biết ý nghĩ thực của anh. Sao lại khó nói :

— Mình thấy tự sống, vẫn sống nhàn rỗng mà lại tán thành người khác tự thiêu, thì nó « làm sao ấy », nó hơi đã nhàm, phải không Huyền. Nhưng riêng tôi, tán thành. Tôi phục anh ấy. Tôi tin hành vi của anh ấy là một hành vi « reconnaissance de cause » và cuộc đời anh ấy, anh ấy có toàn quyền quyết định theo ý muốn anh ấy...

Tiến im lặng một lát rồi nói liếp, như nói với bản thân mình:

— Chết, bây giờ, hay chết mười năm nữa, hai mươi năm nữa cũng vẫn là chết. Ai mà chẳng chết....?

Huyền cau mày nghe câu triết lý nhạt của Tiến. Có nhẽ Tiến thành thật trước khi «triết lý» như vậy, nhưng Huyền có cảm tưởng Tiến có dụng ý an ủi nàng. Huyền thấy mình không cần bắt cứ lời an ủi nào không cần bắt cứ ai an ủi.

— Tôi tưởng « chết » bây giờ khác « chết » trong hai mươi năm nữa chứ ! Dù sao cũng được sống thêm hai mươi năm, đã là hai mươi năm đau khổ, nhục nhã. Anh nghĩ sao ?

— Đó là ý nghĩ của cô... Cô có quyền nghĩ «cái gì cũ nghĩ». Tôi nghĩ khác.

— Anh nghĩ khác ra sao...?

(Còn nữa)

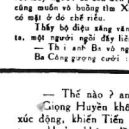

Anh hỏi CÔNG LÝ

Số 11 — Truyện dài của LÊ-XUYÊN

Truyện dài của LÊ-XUYÊN

— Em cũng nên nghĩ lại đêm, năm thuở mười thì, hay đúng ra cỉ đôi anh, mình mới làm đám cưới một lần thì mình cũng phải rán chịu trận với khách khứa... Với lại chỉ còn cỏ đêm nay thôi chớ gộ mình đã đăng lu bù tận sao mà em sợ !

Nhứt là em đu đây lạ,.. ăn ở đời «vì» nhau, Ôi, cón thiếu gì lúc mình nói chuyện. Thôi anh ra ngoài nghen ! Cầm phiền nghen em, không phải anh mới «rước dâu» rồi bỏ bê đ u !

Không đợi chồ Xinh kịp kỳ kèo gì nữa, Ba Công tặt đạt quay trở ra.

Xinh ngơ ngẩy đi tẩ ng vô buồng.

Đợ một tiếng đồng hồ sau, khách khứa mới lục tục kéu nhau về hết. Tối chưng ấy, Xinh mới lo mặt ra để phụ giúp việc dọn dẹp nhà cửa.

Sau khi mọi việc tạm xong, mà của Ba Công quay qua bảo con dâu mới :

— Thôi con rửa tay rửa mặt đi nghỉ trước.

Xinh đáp chiếu lệ :

— Da công việc còn đáng đáng đê đó...

Ba mẹ chồng ở vẻ thông cảm đối với cô con dâu cưng:

— Thiếu gì người khác làm. Vừa lại đệ ngày mới cưng được. Con về nghỉ trước đi kẻo thằng bu rố mong.

Xinh sẵn lên rồi đi ẩm.

Trong lúc ấy, Ba Công vẫn cón cả cả ở gian nhà trước với mấy người bà con đến phụ giúp việc đám cưới. Anh tr cũng muốn vô buồng thư Xinh nhưng lại ngại bị mấy người cớ mặt ở đó chế riễu.

Thấy bộ điệu sáng vàng eo vẻo như gả mắc đẻ của anh tớ, mặt người ngồi đây liền lên tiếng :

— Thì i anh Ba vô nghỉ đi, để thay kệ tụi tui.

Ba Công gượng cười :

— Được ma ! Ở đây nói chuyện chơi cho vui.

Người kia nhao mắt cười vỡ :

— Nói gì ngộ hoài ! Tôi coi bộ anh tớ mon tron rượt ghê lắm. «Mại hơi» hoài ! Thời vô trông đi c'ẻ nói. Anh ở nơi ngoài nây hoài, cô dâu ở trông rứa tụi mấy chiều ! Thầy Ba Công cón đuổi gì mấy cách qua... thiếu nào, tụ người khác vội nói xen vào.

— Thôi đừng phá «gẫn» nữa mấy cha ! Cả đời cả kiếp mới cỡ 1 ngày nây, hay rồi cho đứng hơn, mới có 1 đêm gặt cô dâu như cái đêm nay. Vô trông đi anh ấy ! Tụi mình nói giỡn chơi cho vui chớ đưa nào đưa nây cũng buồn ngủ quá trời đây !

Ba Công lựng khựng gật đầu chào mọi người và tr ơc khi bỏ vô, cón rằng nói một câu hàng ngày đã chửa thôi.

— Tui cón phải xuống bếp kiếm cái gì dằn bụng chớ kẻo tối giờ cô ăn sống gì đâu.

Mọi người trong bọn ngồi đây cũng rằng nói với thơ

— Cha nội nây ti h kỹ quá ha ! Cả cũng phải lo ăn no để có sức vốc chưu đựng trong cái đêm khoái dân trời mây nữa chớ !

(Còn nữa)

Đọc và cổ động *nhật báo* SỐNG

Thực tại

Ngày xưa mười chín tuổi
Tình yêu đến một lần
Bỗng gió "gió" hơn nữa
Sao tình yêu sa dần

oOo

Ai đưa tôi vào mộng
Ai đem tôi vào mê
— Nay tình yêu vô vọng
Quên không nổi lối về

oOo

Tình yêu nào thanh cao
Dệt bằng nhiều ước nguyện
Đây con đây nghẹn ngào
Đây cón lớ tơ duyên

oOo

Sao cứ hẹn hò nhiều
Tình yêu cón thủy chung
Gương mặt nào đêm kêu
Ô ! Tình yêu mông lung

oOo

Thôi anh về viên sỡ
Thôi cho em lấy chồng
Tình yêu trên giấc ngủ
Và em đành quy sông

DZUYÊN YÊN LAN
(Nhóm HOA PENSÉE)

NHẬN ĐỊNH : Thực tại của Duyên Yên Lan đúng ra đã là đi vàng, từ hình thức đung đỉ diễn tả đến nội dung văn cón lắm từng trong khuôn khổ gò bó chặt hẹp, thế «thực tại» chưa vươn lên được tới mức đủ hồi của ai.

TRẦN-ĐỨC-UYÊN

THƠ SẦU

Lạnh buốn ải hạng mai sau
Hận hoang giới tạt bài nào sống trôi
Xót nhau bóng dựng bà trời
Ngâm thơ Đỗ Phủ ngẩm đời chênh vênh

●

GIÓ NỔI

Em hãy ngẩn chim hót
Trong nắng sớm hân tươi
Em hãy ghẹ gió lẻ
Mênh mông quáng lộ đời
Rồi ngủ đi em nhé
Anh nhìn giấc ngủ em
Đâu ngường tu hất khẽ
Nhịp tim rơi êm đềm.
Rồi ngủ đi em nhé
Không cần nhớ tuổi tên.

TRẦN TUẤN KIỆT

CHUYỆN VÕ HIỆP KỲ TÌNH

do Tiên-Phong—Tử-Khánh-Phương phỏng dịch

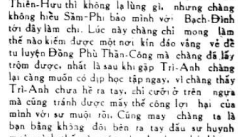

Số 11 — HỒI THỨ NHỨT

HỒI THỨ HAI

Lửa xanh trên Tuyết Sơn

Thiên Hựu với Bạch Đỉnh vội gio kiếm lên khua chân ngũa, con ngựa đó có bốn vó lẽ trành thoát được thế công của hai người rồi phi ra phía xa mới hạ chân xuống. Nó không hề bị thương mấy mấy nào hết.

Thiếu niên bỗng nhảy xuống dưới đất, Thiên Hựu thấy vậy đang định xông lại tấn công, nhưng đã thấy chàng nọ nghiêm nghị nói :

— Thôi, vừa rồi đệ đùa giỡn với hai vị lấy, vật đem theo ở trong người hai vị bây giờ có thể trao cho tiểu đệ đem đi được rồi.

Bạch Đỉnh nghĩ đến lời dặn bảo của Sầm Phi : « Hai người cứ đi đi giữa đường sẽ có người tiếp ứng... »

Nàng liền bung bảo đạ rằng :

«Chàng lẽ người này chính là người của Sầm lão tiền bối sai tới chăng ? »

Tuy vậy nàng vẫn không dám tin liền liền tiếng nói :

— Công tử là ai ? Biết chúng tôi mang theo cái gì ở trong người nào. Thiếu niên đáp :

— Tôi họ Chi là đồ đệ của Diệu đệ lão ni ở hằng Sơn. Tuý Lúy Cân Khôn là sư thúc của tôi. Ông ta sai tôi đến đây đợi chờ đệ đem con ốc xanh về nói vì có việc cần phải xử dụng tới.

Thiên Hựu đáp :

— Sầm lão tiền bối không ở đây làm sao chúng tôi có thể tin bạn làm sao được.

Thiếu niên áo nói tiếp :

— Sầm sư thúc có tín vật ở đây.

Nói xong chàng ta móc túi lấy một cái thẻ đồng ra, trên khắc một cái hồ lô với mặt người quản áo rách rưới đầu bù tóc rối nằm cạnh đó, trông giống hệt lão hiệp bo Sầm vậy.

Thiên Hựu đã tin đối phương qu thực là người mà Sầm lão tiền bối sai tới vội đụ giọng nói :

— Tại ha là Lam Thiên Hựu, cón có nhà là Lành Bạch Đỉnh sư muội của tiểu đệ, vừa rồi không biết các hạ là người của Sầm lão tiền bối, nên mới thất lễ nhưy vậy, xin các hạ lượng hứ cho.

Thiếu niên vội trả lời :

— Nếu trách tiểu đệ thì đúng hơn. Sầm sư thúc có sai đệ đợi chờ ở Tôn Oai nhưng không nói rõ là giao cho ai đem tới, làm cho đệ cứ phải chú ý từng người một, cũng may đệ đã điều tra ra được vật bảu đã ở trong người của hai vị bằng không qua bay ngày thì sư huynh của tiểu đệ sẽ tọi mạng ngay chứ không sao cứu chữa được nữa.

Bạch Đỉnh thấy Thiên Hựu chưa hỏi tên họ của đối phương là gì vội xen lời hỏi :

— Chúng tôi vẫn cón chưa lành giáo qui tính đại danh của vị huynh đài kia.

Thiếu niên đáp :

Tại ha là Hằng Sơn Tri Anh....

Nói tới đó chàng ta mặt đỏ bừng ngưng một chút mới nói tiếp :

— Tại ha tên là Tri Anh, sư huynh là Tư Đề Hanh bị phái I thứ thuốc độc rất nặng; nên cần có con ốc xanh nây đem về cứu chữa mới thoát nạn được.

Thiên Hựu vội lấy con ốc xanh ra đưa cho Tri Anh và hỏi :

— Không biết Tri huynh có về kịp Hằng Sơn không ?

Tri-Anh nhếch mép cười đáp :

— Hai vị chưa biết con ngựa Thiên-Lý của tại ha đây thôi, nó đi nhanh như gió, từ đây về tới Hằng-Sơn không đầy bảy ngày cũng có thể về kịp. Huống hồ bây giờ lại còn những bảy ngày như thế.

Nói xong, chàng ta gio tay lên chào từ biệt và nói tiếp :

— Cám ơn Lam huynh và Lành muội, sau nây chắc thể nào cũng có duyên gặp lại nhau.

Chàng ta mặc áo trắng cưỡi con ngựa đỏ trông đẹp tuyệt, chỉ thấy chàng quất roi một cái, con ngựa phi nước đại luôn thoáng cái đã mất dạng.

Thiên Hựu với Bạch Đỉnh đứng tại đó nhìn theo bói lâu, cứ chỉ và lời lẽ tao nhã của thư sinh nọ vẫn cón in sâu ở trong đầu óc của hai người. Hai người nghĩ đến chàng ta nói là đồ đệ của một vị đại hiệp bạn của tăng ni, tục ba người. Như vậy chàng ấy là hiệp nghĩa chính tôn. Nên cả h i đều ngưỡng mộ hết sức, nhưng khi nghĩ đến sự phụ của mình là Công-Dương Hưu giáo chủ của một tà phái đều lắc đầu thở dài ân hận vô cùng.

HỒI THỨ BA

TIẾNG ĐÀN TRONG MỘ

Núi Đại-Công ở ngay giáp giới hai tỉnh Vân-Nam và Quí-Châu, ngọn núi trùng trùng điệp điệp, đá núi lởm chởm quy hiểm khó đi ; cây cối lại rất um tùm. Những độc xà mãnh thú đều lâm tổ ở trên đó. Nên rất ít người dám lui tới.

Bạch Đỉnh sinh trưởng ở núi Ô-Mông từ bé đến giờ, mười mấy năm nay chưa hề nghe ai nói đến tên của ngọn núi nầy cả, còn Thiên-Hựu thì không là lũng gì, nhưng chàng không hiểu Sầm-Phi bảo mình với Bạch-Đỉnh tới đây làm chi. Lúc nầy chàng chỉ mong làm thế nào kiếm được một nơi kín đáo vắng vẻ để tu luyện Đồng Phù Thần-Công mà chàng đã lấy trộm được, nhất là sau khi gặp Tri-Anh chàng lại càng muốn có dịp học tập ngay, vì chàng thấy Tri-Anh chưa hề ra tay, chỉ cưỡi ở trên ngựa mà cũng tránh được mấy thế công lợi hại của mình với sự muội rồi. Cũng may chàng ta là bạn bằng không đó bên ta tay đấu sư huynh muội mình thì nào cũng bị đại bại chứ không sai.

Thiên Hựu với Bạch Đỉnh cũng tự biết võ công của mình rất kém, vì thế mà cả hai cùng muốn kiếm được ngay một chỗ thích hợp để tu luyện và cũng muốn Thiên-Hựu người thương lượng với nhau định tới núi Đại Công rồi đi kiếm ngay Sầm Phi nhất định van lơn ông ta thâu hai người làm đồ đệ.

Cứ xem Qua Ngảo và Đông Phương Miện vừa nghe thấy tên tuổi của ông ta đã hoảng sợ bỏ chạy ngay, đủ thấy ông ta cũng là một kỳ nhân đã sử võ công không kém gì tăng, ni, tục tam tuyệt. Một lượng sư như vậy khi nào hai người chịu bỏ lỡ.

Hai người đi được hai ngày đã trút được nhiệm vụ cho thiếu niên cưỡi ngựa đó, cả 2 cùng cảm thấy nhẹ nhõm hết sức liền vào trong thị trấn nghỉ ngơi tắm rửa, thay quần áo xong, rồi hỏi rõ đường núi lên trên núi Đại công và đem theo lương khô đi luôn.

Khi hai người vào tới đường núi, thấy gồ ghề khó đi hết sức và vắng vẻ không có mấy ai đi lại, nên lúc đói đành phải lấy lương khô ra ăn chứ không sao tìm được nơi quán cơm nào cả. Đi được hai ngày, hay người đã trông thấy ngọn núi chính của núi Đại Công rồi. Ngọn núi chính cao chọc trời mà không có đường lối leo lên, khiến hai người phân vân hết sức. Đi bộ lên đã khó thì làm sao mà cưỡi ngựa lên được, nên hai người đành phải bỏ ngựa ở dưới mấy cây cổ thụ để cho nó tự do ăn cỏ rồi hai người mới lất đất leo lên trên núi.

Những bụi cây ở trên núi đã lâu không có người lên tới, nên rất rối và các loại thú dữ ở bừa bãi không sợ ai tới phá phách. Bây giờ chúng bỗng thấy bóng người tới nơi. Nhất là trên thân cây cổ thụ gần đó có 1 con trăn lớn vừa trông thấy 2 người đã ngẩng đầu lên thì, lưỡi mồm phun độc khi «Xẻ khè». Bạch Đỉnh ghét nhất những loại độc vật nầy nên nàng để Thiên Hựu đi trước. Vừa trông thấy Thiên-Hựu đã giơ kiếm lên chém chỉ 1 nhát con trăn đã bị đứt làm đôi liền. Hai người không dám đi nhanh như trước nữa, vì bước tới đâu đều gặp thú dữ tới đó nên càng phải cẩn thận thêm.

Hai người đi lên được một quãng nữa thấy cây cối thưa dần, nhưng không khí lại nặng nề hơn. Những đá quái dị ở dưới chân lởm chởm khó đi. Bạch Đỉnh, Thiên Hựu hai người tuy có khinh công nhưng vì không được cao siêu cho lắm nên không sao chạy nhảy được, đành phải dìu dắt nhau từ từ leo lên.Bạch-Đỉnh từ hồi nhỏ đến giờ chưa hề đi xa như thế nầy và cũng không hề chịu khổ sở phải leo núi như Nên mới đi được chốc lát mồ hôi trong người đã ướt ra lâm ướt đầm hết cả quần áo hơi thở hổn hển.

Lúc ấy trời đã tối dần, hai người đã mỏi mệt hết sức liền ngồi lên trên tảng đá nghỉ ngơi, lấy lương khô ra ăn giấy phút sau trời đã tối, ơn không thể nào nào đi tiếp được nữa. Hai người đành phải ngồi trên tảng đá một đêm.

Đêm hôm đó gió núi giá lạnh buốt xương bốn bề lại có những bóng đen thủ lù tiếng kêu của thú dữ và sát lang đó vọng tới làm cho hai người kinh hoàng đến mất hết cả hồn vía . Hai người sự những con thú dữ đó đến tấn công nên lần mò tới khe đá cạnh ; chui vào trong đó vừa tránh gió vừa tránh thú dữ nữa, vì sợ quá không sao ngủ được, mãi tới mới sáng tỏ.

Trời đã sáng to, 2 người nghỉ ngơi giây lát lại tiếp tục leo lên trên đỉnh núi luôn. Mãi giữa trên mới lên tới trên đỉnh. Hai người thấy giữa nơi có 1 miếng đất trống rộng lớn, tuy là mùa đông hoa cỏ ở trên đó ẩu tươi tốt, hoa thơm có là đều tỏa ra những mùi thơm phức. Trên đó lại có cả nước suối chảy rốc rách, chim hót ríu rít mà là chay không có một vết thương nào của mãnh thú xuất hiện cả. Nơi đây có thể nói là 1 nơi động thiên phúc địa.

(Còn nữa)

Đi tìm nỗi hân hoan trong đêm tối tuyệt vọng

(Tiếp theo trang 1)

Trong không ngày nắm bình, mất nội, tôi vẫn thường cảm thấy sự tuyệt vọng cùng cực của mình cũng như thời sự quanh mình, nh cô điều bức tuyệt Và cái hối ám ảnh tôi nhiều nhất, lúc ấy là : «Tay gì đã đông đảy, trong cảnh tuyệt vọng này».

Lấy ! đây vẫn là lý ở đâu ? Câu hỏi đau đớn ấy, trên đường phố đen tối của Saigon, lúc nửa đêm ? — 9 giờ 30 thật đúng 25-11 lại vang dội trong óc

Tôi đang lái xe trên đường Trần Quốc Toản, Bưu điện Bình Chiêu. Vẫn ngày vừa rồi, ở đây lại vừa có sáng nổ, người chết ngay trước Viện Hóa Đạo. Những ông ở ngay bên lề vẫn ngồng bên đường Giờ giới nghiêm sắp bắt đầu rồi nhưng dân chúng cần ngơ ngác dòng bên nhau như chưa hay biết gì. Tôi thấy gì trong vực ngày sắp tự, để sống để hy vọng. Tôi lái đang lái xe quanh Saigon. Bước ý phải bắt đầu lạnh nhạt, tôi tìm thấy những gì trong vự lạnh nhạt ấy ?

Mười giờ kém mười phút. Tôi đang đi trên bờ sông Nước sông lên cao. Các hàng quán trên sông đã đóng cửa tất đó. Bên kia sông vẫn Thủ Thiêm đen tối.

Tôi đang đi từng bước nhẹ nhàng trên bờ sông Chỉ nghe tiếng dầu trên những cát gió của khám đường Lý kỳ niệm cách ngang 1-11 vừa ba xuống. Men theo con đường ấy, rẽ vào đầu Tự Do, là ngã đường mà mới hôm nào đã tôi và nhiều người thân đã đi. Cũng tại rẽ rẽ nơi ấy, nơi đó, Tôi thấy gì trong tiếng nói đã mất ngày nọ khi vừa rồi.

Tôi nghĩ lung lắm, nhưng toàn những chuyện không thể nói. A, thì ra khi tuyệt vọng, chẳng là ! ? đó.

Tôi như tơi bạn bè tôi, đồng bào tôi, những người thân của tôi. Tình hình sẽ đưa chúng ta tơi đâu ? Ai biết ?

Không ai biết cả nhưng rơi thì cả nỗ lực lạc quan của tôi, tôi hướng về cái bóng hân hoan xa vời như một ánh sáng mình đã tàn hân được thanh cao hơn, đau khổ hơn, chân chân hơn.

Bạn bè tôi, đồng bào tôi cũng hân hoan sống ngày đêm như cả một nơ.m, n ông toàn lẽ đau như cả đời người. Nhưng đây khổ nhọc nhà, cơ cực chẳng là đáng chịu trong vài hôm, lơn hằng sự nhọc nhằn, đau khổ của cả I thế kỷ. Nhưng vậy, cái gì ngăn cản sự hân nguồn, lòng khát khao nếu hy vọng của chúng ta cũng sẽ được phong lớn lên như thế. Tôi nghĩ và viết lắm câu rồi. Tôi biết, Tiếng cỏ nào đã cũng bắt đầu thôi rồi. Trong giá lạnh con ở lại, những cuộn giấy thép gai sẽ sực được tung ra.

TIẾP THEO **3** *TRANG 1*

Hân bị đẩy đi trên Trần Quốc Toản, ngự trị lại. Ào đầy trên gạch đá, trên gót giày, trên đường. Hân tránh những chương ngại trên đường. Hân nhảm nhu Hân cố nự nơi cảnh sát. Hân kêu : Tôi. Không, không tôi.

Người đi ba bên đường chỉ vào hân, nghiến răng —

— Nó. Nó đó. Phải bắt giữ nó. Không. Nó phá.

Người qua đường nhìn mãu trên đầu hân chửi xuống. Tranh xa vài bước, lắc đầu. Trong khi hân vẫn lên sân :

«Tôi... không không, không tôi» «Đầu trợ. Cô tiên Tiên đầu bông bằng xuống nóa. Tay cầm một thanh sắt lớn. Hân chạy ra theo ngã Cao Thắng cùng với các người khác. Đặc người là nhón. Mặt đỉnh đầy thước đó. Ra tới ngã tư Phan thanh Giản, hân leo lên mái một chiếc taxi. Dư cảm gây sắt chỉ vẻ CSC Ở cái lại nhảy xuống biện vào đám đông ăn ảo.

Hân thất thểu đi trên đường Hồng thập tự. Đầu trực Cao tháp. Tay xuất vậy. Đường vắng người, qua ai... cười Hân sắp tay. Đi lão đảo giữa đường Tình thắng quay lại vậy gọi trở con. Thành thoáng nghiêm mà đón đám. Hân đứng lại giữa đường. Nhìn về cuối đường có bóng CS và CSCĐ.

Vài chiếc xe hơi tới. Hân dơ tay ngăn lại. Xe ngừng. Hân lại vẫy cho đi. Chiếc xe sau hân lại bắt ngừng.

Xe không ngừng lướt qua người hân. Hân bắt kéo lên. Ông bung Ngã lên ra đường. Rên rỉ. Rên nhẩm tin Chiếc xe đặp tiến tới. Hân nhảm đây tay vẫn ôm bụng. Quần quại. Trẻ con kêu « Hân bị đụng xe ». Người hai bên phía xám lại.

Một thanh niên dự tay hết gọi CS đến. GS đến đứng cạnh đầu đường. Hân rên la. Vài người đàn bà hối hoảng. Rồi...

Hân đứng dậy. Hân cười «Nó giả ở đây » « Hàng không.

Hân vẫn cười Hân tiếp tục bước đi trong đêm. Gió giọt nghiêm sắp tới. Đường vắng. Hân lão đảo. Hân bước. Một mái.

TIẾP THEO **1** *TRANG 1*

trong thì xe phóng nhanh qua trên đây. Các học sinh cầu ra là có chạy ra và ngã ngửa. Trên tay các người đều có gạch đá hay gậy gộc.

11gl5 Ba chiếc xe với rõng rắc bỏ nhà. Người Nông nước vừa xit thì bị học sinh tấn công gạch đá. Thế là ba chiếc xe nước phải lui về sở tuyến. Học sinh vẫn hăng hái nem tiếp, bỏ đá đầu ở 1. Vai anh CSCĐ nhất đã nem lại bao nhiêu hòn gạch. Cảnh sát lui lại.

11g.17 Các ngã đường vẫn đều bị chặn. Các học sinh giải trên micro yêu cầu C.S. giải tán. Trong khi các học sinh khác la hét. Lúc ấy các đông cổ ở ngã đường lên chương ngại vật. Chiếc Dodge 4 H.S. chiếm được cổng được đẩy ra. Nhưng cái xe đó vi không ai biết lái, đành để lại giữa đường, ai hơn bịp cả 4 lốp.

11g20 Quân Đội lên nắp xe Jeep. Ngồi trên nóc xe, súng máy quay. Học sinh nếu đã dở ... Vài HS ngăn lại, nhưng đã vào lắc đắc tung ra.

11g25 Các xe chở CSCĐ tiếp tục đến tăng cường Cảnh sát Chiến đấu sửa soạn... Chiến đấu.

Học Sinh tiên

11g30 Đoàn xe Jeep tiến lên sát lực lượng an ninh, y u cầu anh em Quân đ i nhường đường. Anh em vẫn vẫy hãy nhảy đi cao thấp với Cảnh sát Chiến đấu tỉ nhiều học sinh bị bắt. Quân đội lẻ... xe lui xa thêm.

Học sinh «Em quên» ra ngã Cao Thắng. Hàng rào CSCĐ ở ngã rẽ tuyến sẽ gạch đá. Cuối CSCĐ bỏ chạy — có cờ (mặc đầu bên CS khó g nam. co).

Học sinh ở cuối đường « nhân viên an ninh » nhảy ra tận Phan thanh Giản tiến Phan Đình Phùng.

Sau cuộc xung phong thắng lợi, không giữ xác không cự lý, Học sinh rút về cổ ngã ba ».

Cảnh Sát đến

11g50 Sau khi lu quân, bây giờ quân đội và C.S. C.D lại trở về vị trí ở phòng nhóm cu. H c sinh chạy lại lần. Quân đội đeo mặt nạ đã hăng phía trước Cảnh Sát Chiến Đấu đứng sau.

Hân bò cố chịu đau, ôn bình bất động.

Quân đội lại bắt nạ ra đần đầu —

Một quân nhân đã lại : Hòm trước vừa vừa ra trận, 19 người bạn đồng nghiệp của anh không trở về.

Nay về Tâu Đỏ ng ở thì lại phải chống bầu tinh. Chỉ được nghỉ phút nào !

Sửa soạn chiến trường

12g Học sinh đăng tiếp gạch và thùng gỗ bắn chung đường tạo ra thành lũy, ngăn được tiến của «địch» có thể xảy ra. Đồng thời cũng lên các biểu ngữ.

12g20 Phía quân đội bắt đầu dọn đường mở ngã lại và lên lưới lê. Sửa soạn. Chờ đợi...

Ở giữa là một khoảng cách bỏ trống đang lên « khu phi quân sự».

12g25 Xe dẫn của CSCĐ tiến lên gần khu phi quân sự. Máy phóng thanh từ xe phát ra lời kêu gọi :

« Yêu cầu anh em SV, HS và đồng bào tự động giải tán. Nếu không chấp hành đúng điều pháp quân đội » Tiếng kêu gọi cùng nhắc đến trên báo lại miễn Trung, mà mọi ng ời cần phải rút cầu trong.

Bên học sinh, hàng rào được tăng cường. Thêm thép gai, thêm chướng ngại. Cái vòi máy phóng nước tuôn đầy tiếng ra khu phi quân sự.

Tiếng gọi đồng nói lên ầm ầ.

Tiếp theo các học sinh bắt đầu tự chiếc xe «chiến lợi phẩm» bằng phương pháp quân đội — Tiếng kêu gọi cùng nhắc đến trên báo lại miễn Trung, mà mọi ng ời cần phải rút cầu trong.

Bên học sinh, hàng rào được tăng cường. Thêm thép gai, thêm chướng ngại. Cái vòi máy phóng nước tuôn đầy tiếng ra khu phi quân sự.

Tiếng gọi đồng nói lên ầm ầ.

Tiếp theo các học sinh bắt đầu tự chiếc xe «chiến lợi phẩm» bằng phương pháp quân đội — Tiếng kêu gọi cùng nhắc đến trên báo lại miễn Trung, mà mọi ng ời cần phải rút cầu trong.

Bên học sinh, hàng rào được tăng cường. Thêm thép gai, thêm chướng ngại. Cái vòi máy phóng nước tuôn đầy tiếng ra khu phi quân sự.

Tiếng gọi đồng nói lên ầm ầ.

Tiếng gọi đồng nói lên ầm ầ.

12g30 ...Cảnh sát chiến đấu cầng tấu biểu ngữ «Yêu cầu đồng bào tự động giải tán, đừng để mất mạng vô ích». Phía Bưu điện Định đã một được đang Bịtn ly đến. Mỗi người cuộc bọp bão cấp các người trên. Đại tá tuyên bố: «Có 1 quan nhân bị cướt và 23 người bị thương, trong đó có 1 người bị phỏng vì acide».

Bỗ g 1 giọng rất đụ đáng Đại tá cho biết là anh em CSCĐ rất hăng nhưng không đến độ vô bắt bừ ai cả «Va bây giờ đã yêu cầu giải tán mà học sinh không chịu giải tán nên phải hành động».

Các kỹ giả nên thắc mắc là «có vài học sinh bị bắt (nếu vài tên) nay đã được trả tự do chưa ? học sinh chưa giải tán vì sao có mười đến lại nay người bị bắt» Đại tá trả lời không có bắt.

Các kỹ giả hỏi lại là « sự thật có bị bắt - thì một số quan CSCĐ đứng gần đây đã giữ giữ ;

— Các quân nhân nếu gì thì lên. Tăng nhà mà kêu.

— Ô hay ! chúng tôi kỹ giả cả quyền nhân nhân, tại sao ông lại nóng nảy vậy !

— Có trái lực đụn nhu nhẩy đã đến ?

— Các ông có muốn giết tôi bị ở giữ đi. Bao tôi nên lực đụn bị ? (?)

12g40 Đại tá lại tiếp tục phân trần là «CSCĐ rất bỏ nhà, không đến ép ai cả. Cảnh sát chỉ bảo vệ sinh mạng và tài sản nhân dân».

Chiến trận bắt đầu

12g45 Các ông trên sinh nhà chiến lửa đến nơi ở nhiều nơi. Lửa bốc cháy.

15g50 Mộ anh linh nhảy đủ ra nói chuyện với các em trong khi xe CSCĐ khu gọi chiến lửa bắt đầu tăng tốc đã g 2 biểu ngữ chỉ không phải một như trước Biểu ngữ thứ hai kêu gọi giải tán, nếu k ông sẽ dùng biện pháp quân.

12g52 Ngọn lửa vừa bốc to. Gạch đã cáng xuất hiện. Quan đội và CSCĐ xa trên...

Học sinh chạy có cờ (bảy giờ HS thì có cờ thật).

CSCĐ vượt qua những ngài. Đuổi tới sân Viện Hóa Đạo.

Bên đường, gạch ngói bừa bãi. Sau cùng lên ra sân « ôn oang.

13g CSCĐ đuổi H.c sinh chạy tới viện HĐ thì chạy vào trong, đúng gạch đã nem ra. Bỗng... Tiếng nổ chát ch ta trên đường. Tiếng la thét thất thanh. Trái lựu đạn nổ ngay đám CSCĐ trong lực lượng chính phủ vài CSCĐ nằm la lịn trên mặt đường. Tất thảt sau khi trái lựu đạn nổ 4 CSCĐ bị thương b chân, một đại ý nhảy đã bị thương nơi ngực. Tất cả thương binh trong đó có một phóng v.v.n nhập cảnh của Saigon ảnh ai bị thương nặng ở chân (kỹ giả Hoàng Tùng)

13g15 Cảnh Sát Chiến Đấu bắt nhiều thanh niên dân ...

... Đồng bào bịn phải là ở phần đối các Cảnh sát xét thì.

Mặt thanh niên bị tình nghi lựu đạn đã bị nắm cổ.

13g20 Trong khi nhân cảnh sát viên bắt một thanh niên thì một anh linh nhảy đủ đã chém xông vào bắt lấy.

13g30 Cuộc bội thảo của Tổng Đoàn Học sinh đã đem đến cuộc biểu tình. Chỉ khi sinh bắt đầu từ trường trắng Tân định như Văn Lang vào Hiến đến ăng bộ Học sinh Hồng Lạc đến Quang Đức. Đoàn học sinh vẫy đã bị chặn lại nhiều ngã nhưng cũng đã gây đụng dộ với CS.

Nhiều người khác từ ngã bên k'a bỏ đến 3 trái lựu đạn khói được bắn bằng rốt vào đầu đông. Mọi người chạy tán loạn vào viện H Đ. Chỉ nhất định vẫn thì ở đây vẫ chiến đấu đến cùng. Trong khi các Cảnh sát bị thương vẫn tiếp tục đuổi đi đầu thường.

13g35 Bệnh viện Bình Dân đã nhận nhận tất cả 24 người bị thương. Đa số là CSCĐ.

Có 3 người nhân dân sự bị cảnh giữ. Những khẩu súng phóng bịnh bắn mới nhưn đã trên thiết.

Cũ nhiều gã thanh được nêu lên vẻ trái lựu đạn nổ gây thương tích cho quân dân :

Một đại ý nhảy đã cho rằng trái lựu đạn ở trên lầu đường Ngô quốc Toản nên nhảy. Một người đu lượn cho rằng ở đang sau nhà tôi. Đại tá Bùi Quang Đỉnh đã quyết trái lựu đạn ở trong Viện Hóa Đạo nên ra.

Các người bị cho là một Quân nhân rượu đuổi rồi đánh rồi.

Tuy nhiên bị mất vẫn bao trùm. Chưa thể biết thủ phạm vụ nem lựu đạn là ai.

13g50 Thanh niên, học sinh đã bị bắt. Phía chiến đấu thì có lượng chính phủ vài CSCĐ nằm la lịn trên mặt đường. Tất thảt sau khi trái lựu đạn nổ 4 CSCĐ bị thương b chân, một đại ý nhảy đã bị thương nơi. Tất cả thương binh đã thương trong đó có một phóng v.v.n nhập cảnh của Saigon ảnh ai bị thương nặng ở chân (kỹ giả Hoàng Tùng)

13g15 Cảnh Sát Chiến Đấu bắt nhiều thanh niên dân ...

bao bịn phải là ở phần đối các Cảnh sát xét thì.

Mặt thanh niên bị tình nghi nêm lựu đạn đã bị nắm cổ.

16g45 Quân Đội tuần tra trở về cản cớ. Cảnh sát chiến đấu vẫn thành hàng hai : mọi đại đội đã bộ dọc Trần Quốc Toản về quận 3, mọi đại đội tiếp tục cản cự với đám thanh niên học sinh đã trở nên đông hơn. Tại Phan Đình Phùng, Phan đình Phùng lộng đã vào Chiến đấu.

17g Lực lượng chính phủ đã trở tại Viện Hóa Đạo để ngăn cản sự tiến tới của đám đông bắn tin. Dân chúng biểu lộ bao được tới Viện Hóa Đạo thăm đồ tin tức. Trong khi nhiều chỉ khác Cảnh sát cũng vẫn còn tập trung. Những xô xát nhỏ vẫn xảy ra...

19g Học sinh Gia Long tan ra vì, đ, trong học sinh Quốc Tuấn chứng 500 người kéo nhau đi trên đường Phan thanh Giản, Cầ Thắng.

20g Quân đội đóng lựu đạn cay gặp đám ở góc Cầ Thắng Phan đình phùng lần các học sinh xây chạy tán loạn.

20g5 Một đám Thanh niên đi Phan thanh Giản chưa lửa đốt chiếc xe cảnh sát đến ở Cao Thắng, Rạc hồ ba l. Tay gây tay đá... Sau đó CS tới tung lựu đạn cay ở ngã Phan thanh Giản.

20g40 Nhiều xe đường lá CS ngăn. Nhiều người khác chỉ lưu thông một chiều. Xe Cảnh sát chạy đầy đường. Vài chiếc xe phóng thanh cảnh cáo lưu bao giờ giới nghiêm bắt đầu từ 10g.

Kết quả theo đài VOA, cho biết có trên 100 người bị thương. Đại phá thanh Saigon cũng kiểm đã gần 100 người bị thương. Trong đó có 79 CSCĐ.

21g Hoạch tự tạp trước Việt Hiến Đại tại viện thương binh Cầ Thắng. Tổng số thương binh bị ở xông. Ngoài viện Khương bị bắn trước qua cổ chết tại chỗ. Một em thằng nó tên bị bắn chân. Thêm nữa bị lôi đến cấp cứu chết trong bệnh viện. Các em Khương 15 tuổi đã được xác em khác bắn vào viện Hóa Đạo đặt trong 5 giờ sáng hôm nay. Các em khác ngồi cạnh chăng. Một bị bắn chân vào viện Việt Hiến Đạo thăm đồ tin tức. Trong khi nhiều chỉ khác Cảnh sát cũng vẫn còn tập trung. Những xô xát nhỏ vẫn xảy ra...

19g Học sinh Gia Long tan ra vì, đ, trong học sinh Quốc Tuấn chứng 500 người kéo nhau đi trên đường Phan thanh Giản, Cầ Thắng.

20g Quân đội đóng lựu đạn cay gặp đám ở góc Cầ Thắng Phan đình phùng lần các học sinh xây chạy tán loạn.

20g5 Một đám Thanh niên đi Phan thanh Giản chưa lửa đốt chiếc xe cảnh sát đến ở Cao Thắng, Rạc hồ ba l. Tay gây tay đá... Sau đó CS tới tung lựu đạn cay ở ngã Phan thanh Giản.

20g40 Nhiều xe đường lá CS ngăn. Nhiều người khác chỉ lưu thông một chiều. Xe Cảnh sát chạy đầy đường. Vài chiếc xe phóng thanh cảnh cáo lưu bao giờ giới nghiêm bắt đầu từ 10g.

Kết quả theo đài VOA, cho biết có trên 100 người bị thương. Đại

Cầu Chữ phá đốt cháy hoàn tất gần 100 người bị thương. Trong đó có 79 CSCĐ.

21g Hoạch tự tạp trước Việt Hiến Đại tại viện thương binh Cầ Thắng. Tổng số thương binh bị ở xông. Ngoài viện Khương bị bắn trước qua cổ chết tại chỗ. Một em thằng nó tên bị bắn chân. Thêm nữa bị lôi đến cấp cứu chết trong bệnh viện. Các em Khương 15 tuổi đã được xác em khác bắn vào viện Hóa Đạo đặt trong 5 giờ sáng hôm nay. Các em khác ngồi cạnh chăng. Một bị bắn chân vào viện Việt Hiến Đạo thăm đồ tin tức. Trong khi nhiều chỉ khác Cảnh sát cũng vẫn còn tập trung. Những xô xát nhỏ vẫn xảy ra...

19g Học sinh Gia Long tan ra vì, đ, trong học sinh Quốc Tuấn chứng 500 người kéo nhau đi trên đường Phan thanh Giản, Cầ Thắng.

20g Quân đội đóng lựu đạn cay gặp đám ở góc Cầ Thắng Phan đình phùng lần các học sinh xây chạy tán loạn.

20g5 Một đám Thanh niên đi Phan thanh Giản chưa lửa đốt chiếc xe cảnh sát đến ở Cao Thắng, Rạc hồ ba l. Tay gây tay đá... Sau đó CS tới tung lựu đạn cay ở ngã Phan thanh Giản.

20g40 Nhiều xe đường lá CS ngăn. Nhiều người khác chỉ lưu thông một chiều. Xe Cảnh sát chạy đầy đường. Vài chiếc xe phóng thanh cảnh cáo lưu bao giờ giới nghiêm bắt đầu từ 10g.

Kết quả theo đài VOA, cho biết có trên 100 người bị thương. Đại

TIẾP THEO **4** *TRANG 1*

Muốn giờ kém mười phút. Tôi đang đi trên bờ sông Nước sông lên cao. Các hàng quán trên sông đã đóng cửa tất đó. Bên kia sông vẫn Thủ Thiêm đen tối.

Tôi đang đi từng bước nhẹ nhàng trên bờ sông Chỉ nghe tiếng dầu trên những cát gió của khám đường Lý kỳ niệm cách ngang 1-11 vừa ba xuống. Men theo con đường ấy, rẽ vào đầu Tự Do, là ngã đường mà mới hôm nào đã tôi và nhiều người thân đã đi. Cũng tại rẽ rẽ nơi ấy, nơi đó, Tôi thấy gì trong tiếng nói đã mất ngày nọ khi vừa rồi.

Tôi nghĩ lung lắm, nhưng toàn những chuyện không thể nói. A, thì ra khi tuyệt vọng, chẳng là ! ? đó.

Tôi như tơi bạn bè tôi, đồng bào tôi, những người thân của tôi. Tình hình sẽ đưa chúng ta tơi đâu ? Ai biết ?

Không ai biết cả nhưng rơi thì cả nỗ lực lạc quan của tôi, tôi hướng về cái bóng hân hoan xa vời như một ánh sáng mình đã tàn hân được thanh cao hơn, đau khổ hơn, chân chân hơn.

Bạn bè tôi, đồng bào tôi cũng hân hoan sống ngày đêm như cả một n.m, n ông toàn lẽ đau như cả đời người. Nhưng đây khổ nhọc nhà, cơ cực chẳng là đáng chịu trong vài hôm, lơn hằng sự nhọc nhằn, đau khổ của cả I thế kỷ. Nhưng vậy, cái gì ngăn cản sự hân nguồn, lòng khát khao nếu hy vọng của chúng ta cũng sẽ được phong lớn lên như thế. Tôi nghĩ và viết lắm câu rồi. Tôi biết, Tiếng cỏ nào đã cũng bắt đầu thôi rồi. Trong giá lạnh con ở lại, những cuộn giấy thép gai sẽ sực được tung ra.

TIẾP THEO **3** *TRANG 1*

Hân bị đẩy đi trên Trần quốc Toản, ngự trị lại. Ào đầy trên gạch đá, trên gót giày, trên đường. Hân tránh những chương ngại trên đường. Hân nhảm nhu Hân cố nự nơi cảnh sát. Hân kêu : Tôi. Không, không tôi.

Người đi ba bên đường chỉ vào hân, nghiến răng —

— Nó. Nó đó. Phải bắt giữ nó. Không. Nó phá.

Người qua đường nhìn mãu trên đầu hân chửi xuống. Tranh xa vài bước, lắc đầu. Trong khi hân vẫn lên sân :

«Tôi... không không, không tôi» «Đầu trợ. Cô tiên Tiên đầu bông bằng xuống nóa. Tay cầm một thanh sắt lớn. Hân chạy ra theo ngã Cao Thắng cùng với các người khác. Đặc người là nhón. Mặt đỉnh đầy thước đó. Ra tới ngã tư Phan thanh Giản, hân leo lên mái một chiếc taxi. Dư cảm gây sắt chỉ vẻ CSC Ở cái lại nhảy xuống biện vào đám ăn ảo.

Hân thất thểu đi trên đường Hồng thập tự. Đầu trực Cao tháp. Tay xuất vậy. Đường vắng người, qua ai... cười Hân sắp tay. Đi lão đảo giữa đường Tình thắng quay lại vậy gọi trở con. Thành thoáng nghiêm mà đón đám. Hân đứng lại giữa đường. Nhìn về cuối đường có bóng CS và CSCĐ.

Vài chiếc xe hơi tới. Hân dơ tay ngăn lại. Xe ngừng. Hân lại vẫy cho đi. Chiếc xe sau hân lại bắt ngừng.

Xe không ngừng lướt qua người hân. Hân bắt kéo lên. Ông bung Ngã lên ra đường. Rên rỉ. Rên nhẩm tin Chiếc xe đặp tiến tới. Hân nhảm đây tay vẫn ôm bụng. Quần quại. Trẻ con kêu « Hân bị đụng xe ». Người hai bên phía xám lại.

Một thanh niên dự tay hết gọi CS đến. GS đến đứng cạnh đầu đường. Hân rên la. Vài người đàn bà hối hoảng. Rồi...

Hân đứng dậy. Hân cười «Nó giả ở đây » « Hàng không.

Hân vẫn cười Hân tiếp tục bước đi trong đêm. Gió giọt nghiêm sắp tới. Đường vắng. Hân lão đảo. Hân bước. Một mái.

ĐỪNG NÓI BÁO NÀO CŨNG GIỐNG NHƯ BÁO NÀO
CHIỀU THỨ NĂM 26-11-1964

Đón đọc : HÔM NAY nhựt báo

VỚI NHỮNG MỤC ĐỘC ĐÁO

THIÊN HẠ ĐỒN RÙM
do TÚ XE phụ trách
mà quí bạn đọc đã quen biết qua nhiều báo

GIẢI MỘNG...
cho độc giả theo phần tâm học *(psychanalyse)*
của Bác sĩ FREUD

— Chính xác hơn Tử Vi
— Linh nghiệm hơn xâm ông xăm bà

VỚI NHỮNG TÀI LIỆU CHƯA HỀ ĐĂNG TRÊN BÁO

Một tài liệu khoa học liên hệ đến hạnh phúc của tất cả mọi người :

3 **TOÀN BỘ PHÚC TRÌNH KINSEY VỀ VẤN ĐỀ SINH LÝ NAM, NỮ**

★

Một áng văn tuyệt tác trong văn học sử Trung Hoa :

4 **SỬ KÝ TƯ MÃ THIÊN**
— Một pho tài liệu mà những ai thích xem truyện Tàu nhớt định không thể bỏ qua

VỚI NHỮNG PHỤ TIỂU THUYẾT LÝ KỲ HẤP DẪN

5 **LÃO NGOAN ĐỒNG CHÂU BÁ THÔNG**
tức «Động trung kỳ thông truyện» của KIM DUNG
Những ai đã đọc : «Võ lâm ngũ bá», «Anh hùng xạ điêu» «Thần điêu đại hiệp», «Cô gái Đồ Long» của KIM DUNG nghĩ định phải đọc qua truyện này để hiểu tực theo đôi những bành vi của một bậc võ lâm đại hiệp.

6 **TÌNH VÀ MÁU**
trình thám ái tình tiểu thuyết của PHI LONG
Sôi động, gay cấn hơn «Bản Tay Máu», «Bàn Tay Đen»

7 Một phụ trương văn nghệ sắp lại thành tập phụ của vô hiệp kỳ tình tiểu thuyết còn lý kỳ hấp dẫn hơn «Lưỡi sắc»

DIỄM VƯƠNG MẮT NGỌC
của KIM DUNG

8 Một thiên điều tra phóng sự «NHỊỌN» và rất thời sự :
«CHÂU RÍA»
tức bên hậu trường sân khấu chính trị
của DUYÊN ANH

9 và từ «pa» có một không hai trong lãng bảo
«BA DÔ CA»
cơ quan thanh đầu thật kịch liệt và cực lực cho những người thấp cẳng bé miệng so vai rút cổ.
nơi đương đầu nhảy lên của những cây bút «nóc bọng»
TÚ XE — TIÊU NGUYÊN TỬ — TỪ RUA
BẾP NHỎ — TÚ KHỜ — NGỘ KHÔNG
Mỗi ngày đọc «BADÓCA» để mà «vui» «pa» bụng

IO VÀ NHỮNG PHÁT GIÁC BẤT NGỜ NƠI TRANG NHỨT

11 Đặc biệt mỗi ngày 1 bức bí bọc trào lộng của 1 họa sĩ nổi tiếng
Kỳ tên TÔ MÁCH
Nhưng quý bạn chân chính sẽ nhận ra tên thật qua dết vẽ

★

HÔM NAY NHỰT BÁO

DO NHÓM KÝ GIẢ CHUYÊN NGHIỆP CHỦ TRƯƠNG
Tràn ngập tin tức — Tràn ngập tài liệu
VẬY MÀ CHỈ BÁN CÓ... 2 T)

nói truyện với những người lạ mặt trong phái bộ cố vấn Mỹ

SÔNG nhựt-báo

QUAN NIỆM MÁY MÓC VÀ DƯ LUẬN NHÂN DÂN

(Tiếp theo)

Ai cũng biết Hoa Kỳ là đất thích của dư luận. Dư luận là ông vua chế ngự đất Mỹ. Dư luận buốn tức trên muốn. Nói như nh có nghĩa là Hoa Kỳ trong vì Dư dư luận. Trong phạm vi bài này, chúng tôi chưa đề cập tới sự tai hại của nền dư luận đặc tài tại Hoa Kỳ — dư luận thường xuyên bị méo bởi thông tin bảo chí nhân dân được — ở đây chúng tôi đề cập tới sự kiện:

Chính giới Hoa Kỳ ở Việt Nam là rạn nhân của quan niệm máy móc về dư luận nhân dân xuất khoảng thời gian từ 1948 đến tháng 8 năm 1963. Do tính thân nó lệ dư luận đã nên đã nhất thiết hoặc lập bằng chính quyền Việt Nam trong thời gian ông bộ phòng trên trận đầu Phật giáo, tố giác tội ác nhà Ngô thì chính giới Hoa kỳ mới cảnh tỉnh để thấy đã từ lâu cũng đã bị ngộ tiếng nói trung thật của nhân dân Việt

Tại sao suốt mười năm nay qua Hoa Kỳ đã từ thất bại nay đến thất bại khác trong chính sách đối với Việt Nam ? Tại sao Hoa Kỳ qua mười năm qua thất bại Hoa Kỳ chưa hề nghe tiếng nói trung thật của nhân dân Việt ? Tại mấy lý do sau đây:

1) Như đã trình bày trong nhóm ký kỳ trước, người Mỹ sinh sống, h n tu trình đầu trên đất Việt ở, không biết chuyện hoa tươ tuơ g thái độ và hành động cho thích ẩn với hoàn cảnh địa phương ngh hật vậy, chính giới Hoa Kỳ tuy ông tại Việt Nam nhưng vẫn mang tâm hồn của người công dân Mỹ nên luôn luôn tự tưởng rằng mình sống tại đất Mỹ—một mảnh đất có một quá khứ non hai thế thực nghiệm đan chế, thể hiện tự do tự tưởng, tự do ngôn luận, tự do bầu chọn—miễn đất mà người dân có đủ tự cách và tâm quyền liên tiếng kiểm soát chính quyền. Người lại Việt Nam là một nhược tiểu quốc bị sát gần trốc cả trong một thế kỷ bị Pháp đô hộ. Đó là cái tri thức đầy đã xoá sạch nếp sống dân chủ tân quyền nơi thân xâm và đã đầu đục toàn triệt dư luận của đại dân số thị dân.

Hơn thế nữa sau 1945 nói sự Cộng sản đã lan ng nhỏ, trực lec du luận nhân dân bằng cách nhỏ sự hết sức tinh vi qua các phương sách gọi là tuyên truyền, vận động.

Do đó thì cả các chính quyền Việt Nam trong thời thuộc Pháp cũng đã bị ngăn cản dư luận để tạo ra một thứ dư luận ngụy tạo được gọi là công khai.

Chính bởi những lý do đó nên từ 1948 đến 1954 người Mỹ đã lên tiếp bị đánh lừa bởi đại tại tưởng vào dư luận bảo thì công khai, dì nhiên do tay sai của thực dân hay cộng sản ngụy tạo.

Nhận định của **DUY SINH**

Từ 1954 đến ngày nay — từ khoảng tháng 8 đến tháng 11 năm 1963 —người Mỹ đã bị mắc lưu, rơi vào bẫy, vào trò quỷ thật của tất cả các chính phủ Việt học đã? cộng sản hay mác mưu cộng sản hoặc vô tình đã cho cộng sản luồn kỹ nại bị đ tạo ra nhằ ng thế bắt vơi, nhưng coi kiến nghị, những mó truyền dơn tự nhận là của đoàn thể nào, đăng phải kin tạo ra để đưa lên dư dương bắt chính quyền của Đại Việt nhân Phan huy Quát, Đặ g văn Sung đến chính quyền Việt Nam cộ ộc đan đăng của nhóm Đặng Hữu Chí — Võ Hồng Khanh. Cuối cùng đi nhiên là tới chính quyền của chả Ngô và các chính quyền hậu đuổ.

Kết quả người Mỹ mặc sức ông hộ các chính phủ bất lực thối nát vì qua tận đến ngày thy — tin tưởng kiểu HoaKỳ — vào một thứ dư luận ngụy tạo.

Sự tin tưởng vô ăng hộ tai lầm của người Mỹ đã vô với các chính quyền thối nát đã khiến cho người công dân Việt nhân gần, buồn nản, uất hận để lao đầu vào vòng hoạt đ ng bí mật. Đương nhiên không có lợi cho Hoa kỳ nhưng đã nhiên vô tình có lợi cho Cộng sản.

DUY SINH

KỲ TỚI Chính sách tai lầm vì quá sợ dư luận chính đáng.

NGÀY 28-11-1964 XIN ĐỌN ĐỌC :
TUẦN BÁO
CÔNG-LÝ Số 6
Dồi dào bài vở đặc sắc phản ánh trung thành lập trường tranh đấu vì Dân Tộc, Nhân Dân. Số này đặc biệt bán được bao nhiêu, dành hết vào quĩ Cứu Trợ Miền Trung.

BỊNH TRỊ, BỊNH TỬ CUNG
Ai đau bịnh Tử Cung hay Mạch Lươn, đi tiểu ra máu lôi con trẻ ra ngoài, tri lớ ở trong hay ngoài hậu môn.
Quí bà, quí cô bị huyết trắng ra dầm dề năm này qua năm khác, có thai hay hư thai, đường kinh không đều khi trồi khi sụt, khi đen khi nhợt do tử cung lạnh.
Đặc biệt đã có thuốc gia truyền của bà Đông Dược Sĩ NGUYỄN THỊ LONG bào chế, bổi bịnh hay khám bịnh miễn phí không lấy tiền.
Nhà thuốc Vĩnh Xuân số 40A, đại lộ Võ đi Nguỵ Phú Nhơn Saigon (gần cầu Kiệu). K.N.B.Y.T. số 964 ngày 21-8-64

TIN MỪNG
Chúng em rất khoái tí hay tin ngày 28-11-1964, anh NGUYỄN HỮU THỌ sinh duyên cùng cô TRẦN THỊ QUỚI.
Toàn thể lái tí họ LÝ & Sadec chúc anh chị phát phát suốt đời.
Huỳnh Lý
Nguyễn Lý
Kim Châu
Mộng Hồng
Kim Chi

NHẮN TIN
Anh Lê văn Ngay muốn xe NCD 998 Bình Long — Saigon. Anh phải thanh toán cho chủ xe 20 (10 thăng và tiền nghiệp đưa. Nếu anh trốn tránh mất tôi sẽ bắn ra.

SÔNG
tờ báo của mọi người muốn sống cho ra sống

TIẾP THEO **1** *TRANG 1*

Ông Hương, người lại vì có vợ có con, nên sau này, khi vợ mất con bỏ đi ngoại quốc hết, ông đ phải sống cô đơn hàng chục năm đằng đặc. Đó là điều khác biệt thứ hai, giữa hai tăng.

Điều khác biệt thứ ba, là sau giả nước thế kỷ sung sướng, rẻ nước, ông Diệm tâm Thủ Tướng rồi leo tuốt lên tâm Tổng Thống một cách ngoạn lanh.

Ông Diệm được nghe thiên hạ bàn bạc tuyên ông, được chứ vẽ giữa là quốc kỳ bay phấp phới trong rạp ai nể đ cho cả nước chào, được treo hàng triệu tấm chân dung thấp hàng cùng ngỗ hơn được co